

AVADHUTA GITA
VAN
DATTATREYA

Vertaling en bewerking op basis van uitgave van Swami Ashokananda.

Inspringende tekstgedeelten zijn de annotaties van Ashokananda.

Bij significante tekst waar gebruik gemaakt werd van de vertaling van Kanno Mal en anderen werd dit aangegeven.

() Toelichting Engelstalige bronteksten

[] Toelichting vertaler

DE ESSENTIE EN HET GEHEEL VAN DE VEDANTA IS DIT
WETEN, DIT OPPERSTE WETEN: IK BEN HET VORMLOZE
ZELF, ALDOORDRINGEND VAN NATUUR (vers 1.5).

INLEIDING

Voor deze inleiding werd in dankbaarheid mede gebruik gemaakt van Kannoo Mal 's inleiding bij diens vertaling.

Avadhuta Gita betekent Lied van de Bevrijde Ziel, de asceet, de verlichte die het besef van het Zelf verworven en het hoogste spirituele doel bereikt heeft. Het woord Avadhuta is samengesteld uit a – va – dhu – ta, waarvan de betekenis in de verzen 8.6 tot en met 8.9 uiteen gezet is.

Dattatreya geeft op sublieme wijze de spirituele verworvenheden weer van de goddelijke en onsterfelijke waarheden, zoals deze verankerd liggen in de oude Veda's en Upanishaden. Talrijke toelichtingen en parallellen uit een scala van esoterische strekkingen verhogen de toegankelijkheid tot deze tekst, die door Sri Ramana Maharshi – naast de Ribhu Gita – sterk aanbevolen werd.

Deze Gita behoort met een open geest benaderd te worden, indachtig een onderscheid van een eeuwige, niet vernietigbare essentie (Brahman, Shiva, Dat, God, Zelf, etc.) en al het niet eeuwig overige. Naast deze tekst is een rationele, van percepties vrije en intens aandachtige geest noodzakelijk, alsook een openheid naar wat zich vanuit het diep intuïtieve weten aandient.

In het kort kunnen de bedoelde onsterfelijke waarheden als volgt weergegeven worden:

1. Het universum is een begoocheling, onwerkelijk, vluchtig en vergankelijk.
2. Het Atman (het Zelf) van de mens is altijdddurend, eeuwig, onvergankelijk en immer werkelijk.
3. Dit Atman is niets anders dan Brahman (Shiva, etc.) en daarmee overeenkomstig eeuwig van aard. Brahman, etc. is de altijdddurende, onsterfelijke, aldoordringende Werkelijkheid achter alle verschijnselen, die aan continue veranderingen onderhevig zijn.

Dat het universum onwerkelijk is en een begoocheling, vormt voor iemand die

rationeel in de diepste grond van de verschijnselen is doorgedrongen, de enig gewettigde gevolgtrekking. Alle grote filosofen, profeten, dichters en schrijvers van alle tijden zijn tot een zelfde conclusie gekomen.

Plato, Plotonius, Christelijke gnostici en de Saraceense filosoof Alagzali, Boeddha en Boeddhistische denkers, Kant en Spinoza, Herbert Spencer, Shakespeare en Woodsworth, en nog vele, vele anderen. Deze begoocheling wordt op schitterende wijze verwoord in de Zen uitspraak: “ Vorm is 'leegte', 'leegte' is de vorm”.

Het Atman kan gezien worden als het Bewustzijnsaspect van het manifeste Brahman, het Suprême Zelf. Het is gespeend van elke eigenschap, subtieler dan het meest subtiele en voorbij ieder zintuiglijk bereik; onsterfelijk en “gij” of “ik” kunnen er niet aan toegekend worden. Het is echter het ego dat geboorte en dood ondergaat, vreugde en lijden, als gevolg van de perceptie dat er een eigenheid is dat handelt; een ego dat echt noch onecht is, maar bestaat als uitvloeisel, ontplooiing van het Maya.

Het Brahman is het substratum van al wat is, kan niet gekend worden, het is voorbij denken en spraak. De meest heldere duiding is negatief van aard : “neti neti” , “niet dit, niet dit” , maar dat al wat is vervult met diens Zelf. Het kan niet gekend worden, maar wel ervaren.

Dit kunnen ervaren wordt subliem beschreven in de (Essentie van) Ribhu Gita.

“.....Het offer van het denken is in feite het totaal van alle heilige offersleidend naar de ervaring van het stralend Zelf” (verzen 24 en 25).

“....door de rusteloze geest te verstillen tot helderheid.....onthult Shiva Zichzelf natuurlijkerwijze als het enig eeuwig Sat – Chit – Ananda – Zelf, de absolute essentie van het wezen van de vereerder” (vers 14).

Als je weet wie je bent , houd je langzaam op te zijn wie je niet bent.

HOOFDSTUK EEN

- 1.1 Enkel en alleen door de genade van God, komt in een wijs mens het verlangen op naar non-dualiteit ten einde hem te behoeden voor grote vrees.

Non-dualiteit : monistisch Bewustzijn - waarin de kenner, kennen en het gekende, ziel en God – één worden; het hoogste besef van Goddelijkheid.

[Zie annotaties vers 1.42 en 7.5]

Vrees : het woord “ vrees ” omvat eveneens dergelijke mentale toestanden als onzekerheid, wanhoop en bezorgdheid, welke allemaal voortkomen uit een bewustheid van zichzelf als beperkt en afgescheiden van anderen en die daarom slechts verdreven kunnen worden door zichzelf te beseffen als het Al.

[Zie ook Essentie van Ribhu Gita vers 23]

- 1.2 Hoe moet ik eer bewijzen aan het vormloze Wezen, onverdeelbaar, onveranderlijk en eeuwige zaligheid, die alles vol maakt met Zijn Zelf en zelfs het zelf vol maakt met Zijn Zelf?

Eer bewijzen : waar er geen bewustheid is van onderscheid, is geen vorm van begroeting of verering mogelijk.

[Zie ook Ashtavakra Samhita vers 2.12]

Vol maakt : de werkelijkheid en substantie van het zogenaamde individuele zelf is het Goddelijk Zelf.

[Zie ook vers 1.26 ; alsook Ashtavakra Samhita vers 2.2]

1.3 Het universum samengesteld uit de vijf elementen is als water in een luchtspiegeling. Oh, aan wie zal ik eerbied betuigen – ik die één ben en smetteloos?

Vijf elementen : aarde, water, vuur, lucht en ether. Volgens de meeste filosofische systemen van India gaan deze samen tot vorming van het waarneembaar universum en zijn afkomstig van God, vergezeld van maya of onwetendheid. De termen zijn niet letterlijk te nemen.

[Zie ook Ashtavakra Samhita vers 1.3 en de annotaties bij vers 1.41]

Smetteloos : onberoerd door de geringste onwetendheid en daarom vol komen zuiver. Het woord wordt vaak toegepast m.b.t. het Zelf en God.

1.4 Alles is waarlijk het absolute Zelf. Onderscheid en niet-onderscheid bestaan niet. Hoe kan ik zeggen: “ Het bestaat; het bestaat niet “? Ik ben vervuld van bewondering!

“Het...: het universum

[vgl. neti neti en vers 3.25]

1.5 De essentie en het geheel van Vedanta is dit Weten, dit opperste Weten: ik ben het vormloze Zelf, aldoordringend van natuur.

[Vgl. Boeddha - natuur]

1.6 Er is geen twijfel dat ik die God ben die het Zelf is van alles; zuiver, ondeelbaar, gelijk de ruimte, van nature smetteloos.

1.7 Ik ben inderdaad onveranderlijk en oneindig - van verschijningsvorm zuiver Intelligentie. Ik weet niet hoe, of in betrekking tot wie, vreugde en smart bestaan.

1.8 Ik ken geen gedachte, goed of slecht; ik ken geen handelen, goed of slecht; ik ken geen spraak, goed of slecht. Ik ben de nectar van Alwetendheid – voorbij de zintuigen, zuiver.

[Zintuigen : inbegrepen de geest; zie 1.9]

1.9 De geest heeft werkelijk de vorm van ruimte. De geest is werkelijk allesomvattend. De geest is het verleden. De geest is alles. Maar in werkelijkheid is er geen geest.

Alles : het waarneembare universum – inbegrepen alle tijd en ruimte.
[Essentie van Ribhu Gita vers 7: “ De illusie van het universum is gegrond in de geest”.]

In werkelijkheid : in het hoogste besef van de Geest is er geen geest.
[zie ook Essentie van Ribhu Gita, vers 11 e.a.]

1.10 Ik ben dit alles, louter de Ene , voorbij ruimte en ononderbroken. Hoe zou ik het Zelf kunnen bezien als zichtbaar of verborgen?

Ononderbroken : zonder tussenkomst van een of andere essentie, daarom aldoordringend en ongedifferentieerd [zonder verscheidenheid].

Verborgen : de vraag van het Zelf als verborgen of zichtbaar zijnde komt niet op als men beseft zelf dat Zelf te zijn.

1.11 Aldus u bent Een. Waarom begrijpt u dan niet, dat u de onveranderlijke Ene bent, gelijkelijk begrepen in alles? O almachtige , hoe kunt u - die immer-stralende en onbeperkte - denken over dag en nacht?

U : Dattatreya richt zich tot de leerling aan wie hij de hoogste waarheid medeelt.

Nacht : in volmaakt besef van het Zelf kan er geen denkbeeld zijn van enige tijd of voorwaardelijkheid.

1.12 Weet het Zelf als altijd overal te zijn, één en onverdeeld. Ik ben de mediterende en het hoogste object van meditatie. Waarom verdeelt u de Onverdeelbare?

Onverdeeld : zie noot bij ononderbroken, vers 1.10

Verdeelt : zelfs de daad van meditatie is een uiting van onwetendheid omdat het dualiteit inhoudt.

1.13 U bent niet geboren noch zult u sterven. Op geen ogenblik heeft u een lichaam. Op veel verschillende wijzen roepen de geschriften het welbekende gezegde uit: “ Alles is Brahman “.

[Geen...lichaam: zie 1.49]

1.14 U bent Hem die uitwendig en inwendig is. U bent de weldadige Ene van alle tijden en overal. Waarom rent u verdwaasd van hot naar haar als een onreine geest?

[Zie annotaties bij vers 1.15]

1.15 Eenheid en gescheidenheid bestaan niet met betrekking tot u noch tot mij. Er is geen u, noch mij, noch is er een universum. Alles is waarlijk louter het Zelf.

[Eenheid.....: vgl.”...dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij” Joh.14.10]

[Zie Essentie van Ribhu Gita, verzen 9, 11, 85, e.a.]

[Zie ook annotatie bij vers 3.18, 4.2 , 5.3 en 7.9]

1.16 U behoort niet bij dat wat bestaat uit de vijf objecten van zintuiglijke vermogen, zoals geluid; noch behoort het bij u. U bent inderdaad de opperste Werkelijkheid. Waarom lijdt u dan?

Vijf : het verschijnen van de wereld bestaat uit de vijf objecten van zintuig: zicht, geluid, gevoel, smaak en reuk, en is in werkelijkheid niet verbonden met het Zelf.

[vgl. het veel gebruikte begrip Getuige]

[Behoort niet : vgl. annotatie vijf elementen vers 1.3 en Ashtavakra Samhita vers 1.3]

1.17 Voor u is er geen geboorte of dood, voor u is er geen geest, voor u is er geen gebondenheid of bevrijding, geen goed of kwaad. Waarom vergiet u tranen, mijn kind? Noch u noch ik hebben naam en vorm.

[Geen geest : zie vers 1.9]

[Geen gebondenheid.....: Ashtavakra Samhita vers 1.11: “Hij die zichzelf vrij weet, is inderdaad vrij, en hij die zichzelf gebonden acht, is inderdaad gebonden. Zoals een mens denkt, zo wordt hij....”]

[geen goed en kwaad : vgl. stelling Spinoza]

1.18 Oh geest, waarom dwaal je als verdwaasd rond, als een onreine geest? Weet het Zelf als ondeelbaar. Weest gelukkig door het verzaken aan gehechtheid.

[als ook verzaken aan afkeer; immers gehechtheid en afkeer zijn twee zijden van dezelfde medaille; zie annotatie 1.19]

1.19 U waarlijk bent Waarheid, verstoken van verandering, onbeweeglijk, één, naar zijn aard vrijheid. U kent noch gehechtheid noch afkeer. Waarom lijdt u , zoekend naar de objecten van verlangen?

[Waarheid : Werkelijkheid]

[Afkeer is in wezen ook verlangen, nl. om niet.....; zie annotatie 1.18]

1.20 Alle geschriften geven aan dat de Waarheid zonder eigenschappen is, zuiver, onveranderlijk, onstoffelijk en overal gelijkelijk bestaand. Weet mij Dat te zijn. Daar is niet de minste twijfel over.

1.21 Weet dat wat vorm heeft onecht is, dat wat vormloos eeuwig is. Door de onderrichting van deze waarheid is er niet langer wedergeboorte

Niet langer...: zichzelf wetend als eeuwig wordt men niet meer in deze wereld geboren, daar incarnatie alleen veroorzaakt wordt door de onwetendheid van de ziel van diens ware aard.

[Vgl. Apostel Paulus : “De dingen die men kan zien zijn vergankelijk, maar de dingen die men niet kan zien, zijn eeuwig.”

Vgl. 'vorm is leegte, leegte is de vorm']

1.22 Wijzen zeggen Werkelijkheid is louter één en hetzelfde en dat door verzaken aan gebondenheid, de geest, die enig en veelvoudig is, ophoudt te bestaan.

Enig en veelvoudig : enig in een hoge (maar niet de hoogste) staat van verlichting, veelvoudig in de toestand van onwetendheid.

[Verzaken.....vgl. Thomas-evangelie logion 55.]

[Gebondenheid ontstaat door een oordelend zich toekeren naar of afkeren van een object – ook een gedachte - na waarneming via een zintuig.]

1.23 Hoe kan er samadhi zijn als het van aard niet-Zelf is? Als het van aard van het Zelf is, hoe kan er dan samadhi bestaan? Als het zowel “is” als “niet-is” is, hoe kan er dan samadhi bestaan? Als alles een is en van aard vrijheid, hoe kan er dan samadhi bestaan?

Het : het ervaren universum

Samadhi: het verstillen en uitdoven van de geest, waarvan als gevolg de eeuwige Waarheid wordt beseft. Dattatreya beweert dat de praktijk van samadhi geen rechtvaardiging heeft. Indien het universum van onze ervaring het niet-Zelf is, dan is het ware “Ik” niet begrepen in de toestand van samadhi, want de Waarheid [Werkelijkheid] is daar niet. Indien ons ervaren [van het universum] het Zelf is, dan is samadhi overbodig. Hoe kan dan het Zelf in samadhi zijn?

1.24 U bent de zuivere aldoordringende Werkelijkheid, niet belichaamd, ongeboren en onveranderlijk. Waarom denkt u van uzelf als “ ik weet het wel “ of ik “weet het niet “?

“ Ik weet het.....”: onze kennis van ons Zelf in deze aardse staat is onjuist. Staande houden dat wij geen enkele ware kennis van ons Zelf hier hebben is eveneens onjuist.

1.25 Door dergelijke zinnen als “ Dat zijt gij “, wordt uw eigen Zelf beaamd. Van dat wat onecht is en bestaat uit de vijf elementen – zeggen de Sruti (geschriften) : “ Niet dit, niet dit.” [Neti Neti].

Dat.....: het waarneembare bestaan.

Vijf elementen : aarde, water, vuur, lucht en ether, waaruit volgens de Indiase filosofische systemen het gehele relatieve bestaan is samengesteld. Zie vers 3.

Sruti : de Veda's, bijzonderlijk de Upanishaden, de oorspronkelijke teksten van de Vedanta filosofie.

1.26 Zoals het zelf vervuld wordt door het Zelf, zo wordt alles ononderbroken door u vervuld. Er is geen mediterende of meditatie. Waarom mediteert uw geest zo onbeschaamd?

Onbeschaamd : men behoort beschaamd te zijn om te mediteren, omdat meditatie veronderstelt een schaamtevolle vergeetachtigheid van de eigen ware, goddelijke aard.

[Zie ook vers 1.12;

vgl. “ Hij die zoekt, spreekt, hoort, is ook hij die openbaart.” , gesprek met de Verlosser, Nag Hammadi]

1.27 Ik ken het Opperwezen niet; hoe moet ik over Hem spreken? Ik ken het Opperwezen niet; hoe moet ik Hem eren? Als ik de opperst Ene ben, die de hoogste Waarheid is, dat aldoordringend Wezen en gelijk als ruimte is, hoe kan ik over Hem spreken en Hem eren?

Ken : kennis uit ervaring behoort tot een lagere staat waarin het Opperwezen niet bevat kan worden; daarom kan men niet spreken van het Opperwezen “ kennen “.

1.28 Het beginsel van ego is niet de Waarheid, dat aldoordringend is, dat voorbij elk denkbeeld en onderscheid van wat waargenomen en de waarnemer is. Hoe kan het ik dat Dat is, bewust zijn van Zichzelf?

1.29 Er is geen enkele essentie die van aard onbeperkt is. Er is geen enkele essentie van aard als Werkelijkheid. Het absolute Zelf is de opperste Waarheid. Er is daarin noch letsel noch geen letsel.

Essentie : relatieve werkelijkheid

[Letsel : onvolkomenheid ; Kannoo Mal vertaalt: “er is doder noch doodslag”

Vgl Bhagavad Gita vers 2.19 : “ wie zich beschouwt als doder en wie denkt dat hij gedood wordt, beiden zijn onwetend”; alsook Katha Upanishad 1.2.19]

1.30 U bent de aldoordringende Werkelijkheid; u bent zuiver, onstoffelijk, geboren en onvergankelijk. Waarom heeft u dan enige misvatting omtrent het Zelf? Nogmaals, waarom heb ik mijzelf misleid?

1.31 Als de pot gebroken is, wordt de ruimte erin opgelost in de oneindige ruimte en wordt ongedifferentieerd. Wanneer de geest zuiver wordt, word

ik niet enig verschil gewaar tussen de geest en het Opperwezen.

[Zie ook vers 1.22, 1.48 en Essentie van Ribhu Gita, vers 24]

1.32 Er is geen pot; er is geen ruimte binnen in de pot. Evenmin is er een individuele ziel noch de vorm daarvoor. Ken het absolute Brahman, verstoken van kenner en gekende.

[vorm : lichaam]

1.33 Weet mij te zijn dat Zelf, dat alles en alom is ten alle tijde, degene die eeuwig is, standvastig, het Al, het niet-bestaande en het bestaande. Twijfel niet.

Niet-bestaande : het nu opgeloste waarneembare aspect van bestaan.

1.34 Er zijn geen Veda's, geen werelden, geen godheden, geen offers. Er is zeker geen kaste, geen levensfase, geen gezin, geen geboorte. Er is noch het pad van rook noch het pad van licht. Er is alleen de hoogste Waarheid, het aldoordringende Brahman.

Levensfase : een van de vier fasen waarin het leven door de Hindoes wordt opgedeeld, namelijk die van de leerling, het gezinshoofd, de beschouwer en de bedelaar.

Pad van rook..... : de twee paden waarlangs - volgens het Hindoeïsme - na de dood de zielen naar de onzichtbare werelden reizen.

[Zie ook Essentie van Ribhu Gita, vers 9]

1.35 Als u vrij bent van het vervulde en die vervult, als u één en vervuld bent, hoe kunt u van uzelf denken als rechtstreeks vatbaar voor de zintuigen of buiten het bereik van de zintuigen?

Vrij..... : degene die het gevoel van onderscheid tussen vormen (het

vervulde) en de Goddelijk Essentie (die vervult) overstegen heeft. Zo iemand heeft daarom voortdurend, ongehinderde bewustheid van God. [Of wordt hier bedoeld het vrij zijn van het besef van een handelend ego? Immers dan is men één en vervuld. Vgl. woe wei. Of komen beide betekenissen overeen?]

Rechtstreeks : d.w.z. de wijze waarop de onwetende mens waarneemt langs zijn zintuigen. In de hoogste toestand van beseffen, is zintuiglijke waarneming niet langer onderscheidbaar van spirituele intuïtie.

1.36 Sommigen streven geen dualiteit na, anderen de dualiteit. Zij kennen de Waarheid niet, die ten alle tijde en overal hetzelfde is, welke verstoken is van zowel dualiteit als geen dualiteit.

1.37 Hoe kunnen zij de Waarheid beschrijven, die voorbij denken en spraak is, die verstoken is van wit en ander kleuren, van geluid of een andere eigenschap?

1.38 Als dit alles u onecht voorkomt, als het lichaam en dergelijke u voorkomt als ruimte, dan kent u Brahman waarlijk, dan zijn er voor u geen paren van tegenstellingen.

Paren van tegenstellingen : zoals “ ik en Gij “ (zelf en God), “ ik en het” (zelf en de wereld), enz. Alsook betekent het “ Zelf en niet-Zelf “ en de paren van hun afgeleiden.

1.39 Zelfs mijn natuurlijk zelf komt mij voor als niet onderscheidend van het opperste Zelf; het blijkt één te zijn en gelijk ruimte. Hoe kan er een mediterende en meditatie zijn?

1.40 Wat ik verricht, wat ik eet, wat ik offer, wat ik geef – dit alles is niet in het minst het mijne. Ik ben zuiver, ongeborn, onvergankelijk.

[vgl. Bhagavad Gita 9.27]

1.41 Weet heel dit universum vormloos te zijn. Weet heel dit universum onveranderlijk te zijn. Weet heel dit universum gezuiverde belichaming te zijn. Weet heel dit universum van de aard van het Absolute te zijn.

Gezuiverde..... : d.w.z. De materiële substantie waaruit het universum gevormd schijnt, is werkelijk niets anders dan zuiver Geest [Bewustzijn].

[vgl. “ Er is alleen Bewustzijn, dat alle vormen aanneemt “ Ramana Maharshi. Zie ook vers 1.3, 1.51, 1.62, 5.14 en 6.12.

“ Ik ben zuiver Bewustzijn. Licht is mijn ware aard en Ik ben niets dan dat”, Ashtavakra Samhita verzen 2.17 en 2.8.

Bewustzijn noch licht kunnen echt bevat of verwoord worden, hoewel dit uiteindelijk voor alle verschijnselen en begrippen van toepassing is; zie annotatie bij 1.68 en 3.5]

1.42 U bent waarlijk de Waarheid [Werkelijkheid]. Er bestaat geen twijfel over - van de andere kant, wat weet ik? Waarom beschouwt u het Zelf, dat kenbaar is voor Zichzelf, als onkenbaar?

Van de andere kant : indien men niet ieder wezen beschouwt als het Zelf is men nog onwetend.

[Wat weet ik? : Vgl. “ Wat is kennis of wat is onwetendheid. Wat is de kenner, wat is het middel tot kennis, wat het object van kennis, of wat is kennis “ Ashtavakra Samhita, verzen 20.3 en 20.8 .

“Wat.....: het Zelf is positief noch negatief (dat bestáánde dingen zijn); het Zelf bestaat niet maar is” ; annotatie Swami Nityaswarupananda bij vers 20.8 ibid]

1.43 Mijn kind, hoe kan er begoocheling zijn en geen begoocheling, schaduw of ontbreken van schaduw? Dit alles is één Waarheid, dit alles is ruimte van aard en zonder smet.

1.44 Ik ben in de beginne, onderwijl en op het einde. Ik ben nimmer gebonden. Het is mijn overtuigd weten dat ik van nature smetteloos en zuiver ben.

1.45 Het hele universum, te beginnen met het beginsel van kosmische intelligentie, is niet in het minst voor mij kenbaar. Alles is inderdaad alleen Brahman. Hoe kan er voor mij enig bestaan zijn van kaste of levensfase?

1.46 Ik weet dat alles, op elke wijze, het éne ondeelbare “IK” is, dat zelf-instandhoudend en vol is, terwijl de vijf elementen, te beginnen met ether, [van zichzelf] leeg zijn.

1.47 Gij zelf bent noch eunuch, man noch vrouw, noch begrip noch verbeelding. Hoe kunt u het Zelf zien als vreugdevol of vreugdeloos?

Vreugdevol : hier wordt “vreugde” gebruikt in de zin van betrekkelijke vreugde zoals ervaren door de zintuigen en de geest.

Vreugdeloos : hier wordt gerefereerd naar transcendente vreugde.

[Vreugde en vreugdeloos zijn eigenschappen, attributen; is de betekenis analoog aan zoals bedoeld in 1.37, dus vreugde en vreugdeloos beide betrekkelijk, daar het Zelf zonder eigenschappen is?
De eerste zin volgt de vertaling van Kanno Mal]

1.48 Het Zelf wordt beslist niet zuiver door de beoefening van zesvoudige yoga. Het wordt beslist niet gezuiverd door de uitsluiting van de geest. Het wordt beslist niet zuiver gemaakt door de leringen van de leraar. Hetzelve is de Waarheid. Hetzelve is de verlichte Ene.

Zesvoudige : bestaande uit zes delen of trappen, namelijk, houding, beheersing van de vitale kracht, teruggetrokkenheid, concentratie, meditatie en samadhi.

[Uitsluiting.....: vgl. Vers 24 Essentie van Ribhu Gita : “ Het offer van het denken is in feite het totaal van alle heilige offers”. Zie ook vers 1.31]

1.49 Er is geen lichaam samengesteld uit vijf elementen, noch is er iemand niet belichaamd. Alles is waarlijk louter het Zelf. Hoe kan er de drie stadia zijn en de vierde?

Vijf elementen : zie verzen 3 en 25.

Iemand : als over het zuiver Zelf wordt gesproken als niet belichaamd, wordt het begrip van lichaam geassocieerd met Het, zij het negatief. Al dergelijke eigenschappen van het Zelf (of Ziel) worden ontkend zowel in dit vers als in andere verzen.

Drie stadia..... : het waakstadium, het droomstadium en het diepe slaapstadium : de gewone staten van individuen als zij onwetend zijn van hun ware aard, die gewoonlijk de vierde of transcendentale staat wordt genoemd. De transcendentale staat benoemen als de vierde is op zichzelf fout, daar zulk een duiding – die het doet relateren aan de drie andere staten – niet toepasbaar is op het absolute Zelf.

[Er is:vgl. Astavakra Samhita vers 1.3;
U hebt geen lichaam - vers 1.13 – noch bent u zonder lichaam – vers 1.49]

1.50 Ik ben niet gebonden, ik ben niet, inderdaad, bevrijd. Ik ben niet afgescheiden van Brahman. Noch doener noch genieter. Ik ben verstoken van de onderscheiding van wat doordringt en doordrongen wordt.

Bevrijd : het Zelf kan niet bevrijd worden daar het nimmer gebonden was.

Doordringt..... : de Sanskriet woorden voor doordringt en doordrongen zijn vyapya en vyapaka, betekend het bijzondere en het universele. Het bijzondere wordt vervuld door of gevormd uit het universele; beide deze betekenissen houden onderscheid, verdeling en beperking in.
[Zie 1.15]

1.51 Zoals water, uitgegoten in water, geen onderscheid heeft, zo zijn purusa en prakrti voor mij niet verschillend.

Purusa..... : purusa: ziel; prakrti : kosmos. Gewoonlijk beschouwd als de tegengestelde beginselen bewust en onbewust, zijn ze hier gezien als identiek in de hoogste geestelijke ervaring.
[Zie ook vers 1.41, 1.62, 5.14 en 6.12]

1.52 Als u inderdaad nimmer gebonden of bevrijd bent, hoe kunt u dan uzelf beschouwen als met vorm of vormloos?

Met vorm..... : het Zelf, uiteraard, is vormloos, maar zó uitgedrukt houdt het erkenning van vorm in; daarom wordt zelfs het begrip van de vormloosheid van het Zelf verworpen.

[vgl. annotatie Swami Nityaswarupananda bij vers 20.14 van de Ashtavakra Samhita]

1.53 Ik weet uw opperste Vorm rechtstreeks waarneembaar als de ruimte. Ik weet uw aardse vorm als water in een luchtspiegeling te zijn.

Als de ruimte : zonder opdeling of onderscheiding, zonder veranderen.

[Aardse: letterlijk : lagere; zie echter ook 1.10 en 2de annotatie]

1.54 Ik heb leraar noch lering, enig beperkende eigenschap noch activiteit. Weet dat ik van nature zuiver, onstoffelijk ben, als de ruimte.

1.55 U bent zuiver, u bent onstoffelijk, uw geest is hoger dan de hoogste. U hoeft niet beschaamd te zijn om te zeggen : “Ik ben het Zelf, de opperste Waarheid [Werkelijkheid]”.

Geest.... : de geest is niet het Zelf.

1.56 Waarom weent u, o geest? U, het Zelf, weest het Zelf door middel van het Zelf. Drink, mijn kind, de suprême nectar van non-dualiteit , alle delingen overstijgend.

Door middel van... : men kan niet tot het Zelf geraken – behalve door het Zelf zelf. Hoe kan de geest, wetenschap, die niet-Zelf is, het Zelf onthullen?

[Vgl. “...het Zelf als de offeraar, offert het Zelf als het offer aan het Zelf, de Allerhoogste Heer “ ; voorwoord Bhagavad Gita ed. Kluwer '71.

Het offer van het denken is het offer van de gedachte van het bestaan van een ik, individu dat denkt, handelt en ervaart; vgl. ook Diamant Sutra.

Een offer berustend op inzicht, besef en vreugdevolle vrijheid in zich dragend overstijgt het offer.]

1.57 Er is noch weten noch onwetendheid noch onwetendheid tezamen met weten. Hij die immer zulk weten heeft is zelf Weten. Het is nooit anders.

Weten : het Absolute wordt uitgedrukt als Zijn, Bewustzijn [Weten] en Zaligheid.

1.58 Er is geen behoeven aan kennis, logica, tijd, ruimte, lering van een leraar of bereiken van samadhi. Ik ben van nature het volmaakt Bewustzijn - de Werkelijke - als de ruimte, natuurlijk en standvastig.

Samadhi : zie vers 23. Dattatreya handhaaft dat de beoefening van samadhi niet nodig is, omdat volgens hem, het Zelf nimmer gebonden is geweest en vandaar het niet vereist is iets te beoefenen om kennis van Zichzelf te verwerven.

Het Zelf, dat op zich Bewustzijn is, kan nooit bewustheid van diens ware aard verliezen en daarom is samadhi overbodig.

1.59 Ik werd niet geboren noch ken ik dood. Ik heb geen activiteit, goed of slecht. Ik ben Brahman, smetteloos, zonder eigenschappen. Hoe kan er gebondenheid of bevrijding voor mij zijn?

1.60 Als God alles doordringt, als God onveranderlijk, volledig, onverdeeld is, dan word ik geen verdeeldheid gewaar. Hoe kan Hij uiterlijk of innerlijk hebben?

Uiterlijk..... Hij is ondeelbaar en oneindig, van uiterlijk of innerlijk kan niet worden gesproken.

1.61 Het gehele universum schittert ongedeeld en onverbrekelijk. Oh, het maya, de grote misleiding : de verbeelding van dualiteit en geen dualiteit!

Maya : onwetendheid

[In het algemeen wordt onder maya verstaan: het vermogen van het Zelf in openbaring, later in de betekenis van illusie, begoocheling. Vgl. “....in gepeins verzonken over de natuur (prakriti) die uit Mij is voortgekomen, kom ik tot aanzijn door mijn eigen Maya.” : Bhagavad Gita vers 4.5]

[De verbeelding..... : vgl annotatie van Swami Nityaswarupananda bij vers 20.14 van de Ashtavakra Samhita; als ook vers 85 Essentie van Ribhu Gita]

1.62 Immer “ niet dit, niet dit “ voor zowel het onstoffelijke als het stoffelijke. Alleen het Absolute bestaat, gescheidenheid en eenheid overstijgend.

“ Niet dit, “ : geen stoffelijk of onstoffelijk object kan beschouwd worden de ultieme Werkelijkheid te zijn.

1.63 U hebt geen moeder, geen vader, geen echtgenote, geen zoon, geen verwant, geen vriend. U hebt geen voorkeuren of aversies. Waarom is die pijn in uw geest?

[Zie ook vers 4.21]

1.64 O geest, voor u is er geen dag of nacht, opkomen of ondergaan . Hoe kan de wijze zich een belichaming voor het onstoffelijke voorstellen?

1.65 Het Zelf is noch verdeeld noch onverdeeld, noch kent Het droefheid, geluk

en dergelijke, noch is Het alles of minder dan alles. Weet het Zelf onveranderlijk te zijn.

1.66 Ik ben niet de doener of genieter. Geen enkel werk heb ik, nu of voorheen. Ik heb geen lichaam noch ben ik zonder lichaam. Hoe kan ik al of niet een gevoel van “ mijn “hebben?

[Zie ook vers 1.72 , 2.3 en Joh. 14.10]

[“Mijn” : bezit]

1.67 Ik heb geen onvolkomenheid zoals hartstocht en dergelijke, noch enige smart voortspruitend vanwege het lichaam. Weet mij te zijn het éne Zelf, immens en als de ruimte.

1.68 Vriend geest, welk nut heeft alle zinloos gepraat? Vriend geest, dat alles is louter veronderstelling. Ik heb je verteld dat wat de essentie is : werkelijk jij bent de Waarheid [Werkelijkheid], zoals de ruimte.

Al dit..... : woorden en begrippen, beperkt zijnde en gerelateerd aan eindige objecten, kunnen nimmer toereikend de Waarheid onthullen.
[Zie annotatie bij 1.41 en 3.5]

1.69 Op welke plaats dan ook yogi's sterven, in welke toestand dan ook , daar lossen zij op zoals de ruimte van een kruik oplost in de lucht.

Lossen op : worden één met het Zelf.

1.70 Afstand doen van het lichaam op een heilige plaats of in het huis van een paria, de yogi - zelfs als hij de bewustheid verloren heeft - wordt één met het Absolute zodra hij van het lichaam bevrijd is.

Paria : iemand van de Hindoe maatschappij die tot de laagste kaste behoort - en beschouwd als vuil en onrein.

Bewustheid verloren : dat wil zeggen, ogenshijnlijk zo. Het geestelijk bewustzijn van de yogi kan nooit overschaduwd worden.

1.71 De yogi's beschouwen plicht, streven naar rijkdom, de vreugde van liefde, bevrijding, al dat beweegt en niet beweegt, als zijnde een luchtspiegeling.

1.72 Dit is mijn zeker weten : ik verricht noch verheug mij over voorbije handeling, toekomstige handeling of huidige handeling.

[vgl. vers 1.66, 2.3 en Joh. 14.10]

1.73 Enkel de avadhuta, zuiver in gelijkmatigheid van gevoelen, vertoeft gelukkig in een lege verblijfplaats. Alles verzaakt hebbend, gaat hij naakt zijn weg. Hij neemt het Absolute, het Al, in zichzelf waar.

Avadhuta : een bevrijde ziel, iemand die “ voorbij gegaan is aan “ of alle wereldse gehechtheid en bekommernis “ van zich afgeschud heeft”, en zijn volmaakte gelijkenis met God beseft heeft.

1.74 Waar er noch de drie stadia van bewustzijn zijn noch de vierde, daar bereikt men het Absolute in zichzelf. Hoe is het mogelijk gebonden of vrij te zijn, waar er deugd noch ondeugd is?

[In zichzelf : Swami Ashokananda vertaalde:...het Absolute in het Zelf; hier is de vertaling van Kannoo Mal gevolgd als logischer.]

1.75 De avadhuta kent nimmer enig mantra noch enig tantra. Dit is de suprême uiting van de avadhuta, gezuiverd door meditatie en opgegaan in de onveranderlijkheid van oneindig Zijn.

Mantra : een hymne of een heilig gebed.

Tantra : systeem van riten en ceremonies.

Dit : de waarheid zoals geformuleerd in de gehele verhandeling.

1.76 Er bestaat noch leegte noch niet-leegte, noch waarheid noch onwaarheid. De avadhuta, de waarheden van de geschriften beseft te hebben, heeft zich aldus intuïtief vanuit zijn eigen natuur uitgedrukt.

Waarheid : Volkomen Waarheid bestaat niet op het niveau van relatief bestaan.

[Kannoo Mal vertaalt hier : bestaan noch niet bestaan]

HOOFDSTUK TWEE

- 2.1 Betreffend de leraar – zelfs al is hij jong, analfabeet , of verslaafd aan het plezier van zintuiglijke objecten, zelfs al is hij een bediende of gezinshoofd – niets van dit behoort in aanmerking genomen te worden. Laat iemand een edelsteen liggen die in een vieze plek gevallen is?

Analfabeet : refereert hier naar iemand die niet onderlegd is in de geschriften.

Verslaafd : ogenschijnlijk

- 2.2 In een dergelijk geval behoort men zelfs niet de eigenschap geleerdheid in aanmerking te nemen. Een wijs mens ziet slechts de essentie. Zet een boot, schoonheid en vermiljoenen verf ontberend, niettemin passagiers over?

Essentie : de essentiële eigenschap van een leraar is niet intellectuele eminentie, maar de capaciteit spirituele verheldering te schenken.

- 2.3 De niet - bewegende Ene, die zonder inspanning al wat beweegbaar en onbeweegbaar is beheerst, is Bewustzijn, van nature stil, gelijk de ruimte.

[Vgl; : “Tao is bestendig daadloos en toch is er niets dat niet gedaan wordt”.

Als ook Ashtavakra Samhita vers 2.13: “ Er is niemand zo vaardig als IK, die het ganse universum draag, zonder het te beroeren.”

“.....en zelfs het zelf vol maakt met Zijn Zelf.” vers 1.2]

- 2.4 Hoe kan Hij, de Ene en Aldoordringende, die moeiteloos beweegt al wat beweegbaar en onbeweegbaar is, verscheiden worden! Voor mij is Hij niet dual.
- 2.5 Ik ben waarlijk allerhoogst daar ik het Absolute ben, essentiëler dan alle essenties, omdat ik vrij van geboorte en dood ben, stil en niet verscheiden.
- 2.6 Aldus ben ik, vrij van de vormgevende elementen, eer bewezen door de goden; maar vervuld en volmaakt zijnde, erken ik niet enig onderscheid zoals van goden en dergelijke.

Vrij.....: niet samengesteld en ondeelbaar [onstoffelijk].

Geëerd : omdat het ware Zelf de hoogste Godheid is.

Erken : in het hoogste spirituele besef worden geen onderscheidingen en verschillen waargenomen.

- 2.7 Onwetendheid scheidt niet enige twijfel. Wat zal ik doen, begiftigd zijnde met beroeringen van de geest? Zij komen op en lossen op als bellen in water.

Onwetendheid : de mens met het hoogste spirituele inzicht - na het besef van zijn goddelijke identiteit - mag dan wel op het relatieve vlak leven en aldus door onwetendheid ingekapseld lijken te zijn, maar zelfs dan is hij zich nimmer onbewust van zijn Goddelijkheid.

[Het betreft dus relatieve onwetendheid]

Wat zal ik.....: de mens van de hoogste spirituele inzicht schijnt te denken, willen, etc., toch blijft hij, als de zuivere getuige, volledig van mentale beroeringen afgescheiden.

- 2.8 Aldus doordring ik immer alle bestaan beginnend met kosmische intelligentie – doordring zachte, harde, zoete en scherpe materies.

2.9 Zoals scherpste, koude of zachtheid niet verschillend is van water, zo is prakrti niet verschillend van purusa, zo blijkt mij.

Prakrti : natuur; relatieve bestaan.

Purusa : geest, het Absolute.

[Zie vers 1.41, 1.51 en 6.12]

2.10 De Heer van het universum is buiten alle benamingen. Hij is subtieler dan het subtielste, allerhoogst. Hij is smetteloos, voorbij de zintuigen, geest en intellect.

De Heer : het Zelf.

2.11 Waar er zulk een natuurlijk Wezen is, hoe kan er “ik” zijn, hoe kan er zelfs “u” zijn, hoe kan er de wereld zijn?

Natuurlijk : bestaand in diens natuurlijke (d.w.z. zuivere) staat.

2.12 Dat wat beschreven is als ether is inderdaad áls ether. Dát is Bewustzijn - smetteloos, alwetend en volmaakt.

2.13 Het beweegt niet op de aarde of bevindt zich niet in vuur. Het wordt niet gedragen door de wind of verborgen door water.

2.14 Ruimte is door Het vervuld, maar Het is door niets doordrongen. Het bestaat aan de binnenkant en aan de buitenkant. Het is onverdeeld en oneindig.

[Binnenkant en buitenkant : vgl. Thomas-evangelie logion 22]

2.15 Het is subtiel, zonder eigenschappen, onzichtbaar en kan niet ineens beseft worden. Zoals door de yogi's uitgelegd wordt komt het besef ervan

langzamerhand en behoort men daarom toevlucht te nemen tot hun methodes van concentratie [van aandacht; wegens de eenvoud en grotere helderheid grotendeels de vertaling van Kanno Mal aangehouden].

Toevlucht...: ten einde te geraken tot het Absolute (of versmelting in het Absolute zoals in het volgende vers gezegd wordt) moet men de staat bereiken van het oneindig en ongedifferentieerde Bewustzijn door eliminatie van alle mentale onderscheidingen of beroeringen.

[“...door de rusteloze geest te verstillen tot helderheid.....Aldus onthult Shiva Zichzelf natuurlijkerwijze als het enig eeuwig Sat-Chit-Ananda-Zelf, de absolute essentie van het wezen van de vereerder.” Essentie van Ribhu Gita vers 14; zie ook Katha Upanishad 1.2.23 en 2.3.10]

De methode van deze eliminatie is het bewustzijn onafgebroken te laten verblijven bij één object door diens rusteloze neiging zich te richten op velerlei objecten te verhinderen. Maar het aandachtsobject moet zorgvuldig gekozen worden. De beginneling kiest een grof [uitgesproken] object. Wanneer hij gedurende enige tijd onafgebroken erbij heeft kunnen verblijven, wordt zijn bewustzijn subtiel en standvastig.

Dan kiest hij een subtiel object tot concentratie. Geleidelijk aan bereikt hij een hoge staat van concentratie, maar nog enige onderscheidingen in zijn bewustzijn blijven over : er is de bewustheid van zichzelf als die - gene die zich concentreert, het object waarop hij zich concentreert en het proces van concentratie. Vervolgens verdwijnen zelfs deze onderscheidingen aler het object van concentratie oplost en blijft dan alleen het pure, ongedifferentieerde Bewustzijn, het Absolute.

[Zie annotatie bij vers 3.7]

2.16 Als door voortdurend beoefenen iemands aandacht objectloos wordt, dan, aan verdiensten en tekortkomingen verzaakt te hebben, bereikt men de staat van volledig versmelten in het Absolute door de oplossing van het object van aandacht, maar niet voordien.

2.17 Voor het tenietdoen van het verschrikkelijk giftig universum, dat de onbewustheid van begoocheling voortbrengt, is dit slechts de éne onfeilbare remedie tot de nectar van natuurlijkheid.

Onbewustheid.....: begoocheling die men onbewust maakt van de goddelijke Werkelijkheid.

Natuurlijkheid : de staat van zuiver Zijn/ Bestaan; goddelijke Gelijkenis/ Identiteit

[M.b.t. de verzen 2.16 en 2.17 zie ook de Essentie van Ribhu Gita met name de verzen 12,15,17 en 24.

Giftig : het universum is giftig noch niet giftig; vgl. annotatie Swami Nityaswarupananda bij vers 20.14 Ashtavakra Samhita : “ Zowel het ponen als het ontkennen van een verschijnsel scheppen begoocheling, onwetendheid”.

2.18 Dat wat vorm heeft is zichtbaar voor het oog, terwijl het vormloze mentaal waarneembaar is. Dat (het Zelf), bestaand voorbij het bestaande en het niet - bestaande, wordt het meest innerlijke genoemd.

Innerlijke : fysisch noch mentaal, d.w.z. voorbij beide [lett. Tussen - liggend]

[vgl. “het is noch is het niet” ,Diamant Sutra , zie annotatie bij 3.25; “Wat benoemd kan worden is Tao niet”, Tao Te Tjing]

2.19 Het uitwendig bestaan is het universum, het innerlijk bestaan wordt prakti genoemd. Men moet trachten Dat te kennen, dat meer innerlijk is dan het innerlijk bestaan, Dat ,wat als water in de kern van de kokosnoot is.

Prakti : in de subtiële aspecten ervan: kosmische intelligentie, kosmische geest, etc.

2.20 Onecht weten is gerelateerd aan wat uitwendig is; echt weten aan wat inwendig is, is wijsheid . Betrach Dat te kennen, dat méér innerlijk dan innerlijk is.

[Deels is hier de vertaling van Ashokananda gevolgd, deels Kanno Mal]

2.21 In de nacht van volle maan is er slechts één zeer heldere maan. Men hoort Dat (het Zelf) als de maan waar te nemen, dualiteit is tegennatuurlijk.

2.22 Het is op die wijze dat intellect verdeeld [dual] ziet en ophoudt alomvattend het Aldoordringende te zien . De verkrijger en leraar van deze kennis bekommt wijsheid en dank. Dat [het Zelf] wordt met miljoenen namen bezongen.

[Het vers - met name de tweede en derde zin - scheidt bij meerdere vertalers nogal verwarring, zoveel mogelijk is hier de vertaling van Kannoo Mal gevolgd als het meest eenvoudig en helder]

2.23 Wie ook, onwetend of onderlegd, de volledige bewustheid van Waarheid door de genade van de wijsheid van de leraar bereikt heeft, geraakt onthecht aan de oceaan van wereldsheid.

Onwetend : verstoken van geleerdheid (in de geschriften).

2.24 Hij die vrij is van gehechtheid en afkeer, toegewijd aan het welzijn van alle wezens, standvastig in kennis [aangaande het Zelf], zal de hoogste staat verwerven.

2.25 Zoals de ruimte van een gebroken kruik oplost in de universele ruimte, zo versmelt, zich niet bewust van het lichaam, een yogi met het opperste Zelf, dat zijn ware wezen is.

2.26 Gezegd wordt dat het lot van hen die aan handelen zijn gehecht gelijk is aan hun laatste gedachte, maar er wordt niet gezegd dat het lot van hen die in jnana yoga gegrond zijn gelijk is aan hun laatste gedachte.

Laatste gedachte....: op het moment van sterven. Het geloof in India is - duidelijk uitgedrukt in de Bhagavad Gita – dat de laatste gedachte in de geest van de stervende de aard van diens toekomstig bestaan bepaalt. Dit

echter is niet juist voor iemand die de kennis van het Zelf verworven heeft.

[Bhagavad Gita 8.5 en 8.6]

[Zie ook Brihadaranyaka Upanishad 4.4.6]

2.27 Men kan het lot van hen die hechten aan handelen verwoorden, maar het lot van yogi's kan nimmer uitgedrukt worden, omdat het transcendent is.

2.28 Dit wetend, kan men nimmer zeggen dat de yogi's enig bijzonder pad hebben. Voor hen geldt het opgeven van alle dualiteit. Het opperste doel komt vanzelf.

Bijzonder....: zielen van de doden bereiken hun bestemde werelden langs pitr – yana, het pad der vaderen, of langs deva – yana, het pad van de goden. De yogi reist na de dood langs geen enkel pad; de Hoogste reeds bereikt hebbend, wat niets te maken heeft met enig bijzondere plaats of tijd, heeft hij geen wereld te bereiken.

Opperste doel : de hoogste Waarheid die de yogi verwerft na overstijging van alle dualiteit is altijd aanwezig, eeuwig en absoluut, dus kan er niet gesproken worden in termen van relatief bestaan of relatieve waarheid. Als het gevoel van dualiteit teniet gedaan is, onthult deze Waarheid zichzelf onmiddellijk, zoals de zonneshijn wordt gezien als de wolken uiteen gaan.

2.29 De yogi om het even waar hij sterft, op een heilige plaats of in het huis van een paria, zal de moederschoot niet weer zien: hij is opgegaan in het opperste Brahman.

Moederschoot....: zal niet reïncarneren.

[Brahman : het Absolute, Zelf; Brahma : god]

2.30 Hij die zijn ware Zelf, dat ingeschapen, ongeboren en onbegrijpelijk is, beseft heeft, zal niet besmet worden, als enig verlangd iets hem toevalt. Vrij van smet, verricht hij nimmer enige handeling. De mens met zelf -

beteugeling of de asceet, is daarom nooit gebonden.

Enig verlangd....: ogenschijnlijk verlangd door hem die Zelfkennis bezit. Als men het besef van het Zelf verworven heeft kan men nog in het lichaam verblijven en actief lijken te zoeken naar verlangde dingen, maar dit is slechts schijn. Bevrijd van de smet van onwetendheid, dat de doorsnee mens verlangde dingen doet najagen en ongewenste vermijden, is hij werkelijk inactief.

[Beseft....: letterlijk: verworven, bereikt; in werkelijkheid wordt er niets verworven noch bereikt, alleen maar beseft en ervaren, voorbij woorden en denken]

2.31 Hij ervaart het suprême Zelf, die eeuwig is, zuiver, onbezorgd, vormloos en onafhankelijk, die onstoffelijk is, zonder verlangen, voorbij de tegenstellingen, vrij van begoocheling en van onuitputtelijke kracht.

Tegenstellingen : zoals hitte en koude, pijn en genoeg, onwetendheid en kennis, leven en dood, welke allemaal relatief zijn.

2.32 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf, in wie geen Veda bestaat, geen inwijding, geen kruinschering, geen leraar, geen leerling, geen vervolmaking van symbolen, geen handgebaar of iets anders.

Symbolen.....: figuren op metaal, steen, etc. aangebracht als duiding van het goddelijke; handgebaar - genaamd mudra - bij wijze van rituele verering.

2.33 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf, in wie noch sambhavi is, noch sakti, anavi inwijding, noch een sfeer, noch een voorstelling, noch een voet, noch enig iets anders, noch begin, noch einde, noch een kruik, etc.

Sambhavi.....: Tantra teksten spreken van drie soorten inwijding. sambhavi inwijding, die zeldzaam is, is dat waarmee de leraar door een louter woord, blik, aanraking, of door wil het hoogste kennen van God ogenblikkelijk in de leerling onthult.

[in... onthult. Letterlijk aan...verleent ; het hoogste kennen is echter potentieel in ieder aanwezig]

Sakti inwijding is dat waarbij de leraar stilaan bij de leerling een grote spirituele kracht opwekt, die van zichzelf binnen een redelijke tijd, diens spirituele bevrijding veroorzaakt. De leerling heeft voor deze verwezenlijking zichzelf niet in te spannen. Een dergelijke inwijding is eveneens zeldzaam.

Anavi of mantra inwijding is dat waarbij de leraar, op een gunstige dag, de leerling instrueert betreffende de methode van spirituele beoefening die hij behoort te volgen en hem een woord of frase (mantra genoemd) geeft ter herhaling, en andere nodige aanwijzingen. De leerling moet volgens deze aanwijzingen oefenen om spirituele kennis te verwerven.

Sfeer : een rond symbool van steen, etc.

Voet : soms wordt of een afbeelding van een voet of voetafdruk gebruikt als symbool van verering.

Begin.....: ceremoniële begin en einde van de verering.

Kruik : soms wordt een met water gevulde kruik gebruikt als symbool van de aldoordringende Goddelijkheid.

2.34 Hij ervaart het suprême, eeuwige Zelf, uit wiens essentie het universum van beweegbare en onbeweegbare dingen voortkomt, in wie het verblijft en in wie het terugkeert, gelijk schuim en bellen voortkomen en oplossen uit beweging van water.

[Vgl. Bhagavad Gita 9.4 tot en met 9.10]

2.35 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf, in wie geen sluiten van neusgat is noch staren noch houding aannemen, en in wie noch kennis noch onwetendheid noch enig zenuwstromen is.

Sluiten....bij de beoefening van pranayama of adembeheersing, wordt met een vinger beurtelings elk neusgat gesloten om slechts door het andere adem te halen.

Staren : de ogen fixeren op een zeker punt om concentratie te weeg te brengen.

Houding....: een bijzondere wijze van zitten dat voor het lichaam het meest comfortabel is en toch bijdraagt tot de beoefening van mentale concentratie.

Zenuwstromen : hier wordt gerefereerd naar de in yogateksten vermelde drie zenuwbanen - ida, pingala en susumna waarlangs men gedachtenstromen doet vloeien om hogere staten van bewustzijn te realiseren.

2.36 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf, die verstoken is van veelvuldigheid, eenheid, veelvuldigheid en eenheid, tegengesteldheid; verstoken van gedetailleerdheid, lengte, grootheid en geringheid; die verstoken is van kennen, kenbaarheid en gelijkheid.

2.37 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf, of hij al of niet volmaakte zelf - beheersing heeft, of hij al of niet zijn gevoelens beheerst, of hij al of niet voorbij handelen is gegaan.

[Zelfbeheersing : al of niet lijkt te hebben.]

2.38 Hij ervaart het suprême, eeuwig Zelf die niet geest is, intelligentie, lichaam, gevoelens of ego; die noch de subtiele elementen, noch de vijf grove elementen, noch de aard van ruimte is.

2.39 Wanneer plichten ophouden en de yogi ervaart het suprême Zelf, zijn geest verstoken van onderscheid, is hij zuiver noch onzuiver; zijn beschouwen is zonder onderscheidende eigenschappen; en zelfs wat gebruikelijk is verboden, is voor hem toelaatbaar.

Plichten : voorschriften door de geschriften aan een spiritueel aspirant gegeven met betrekking tot wat hij behoort te beoefenen. De yogi die de Hoogste heeft ervaren is voorbij zulke voorschriften.

Beschouwen : het bewustzijn van de yogi verblijft bij het eigenschaps - loze Absolute.

Verboden : de spirituele aspirant wordt zekere dingen verboden te doen, gelijk hij wordt aangemoedigd andere te voldoen; maar na het ervaren van de Hoogste gaat hij voorbij plichten en verboden. Zichzelf beseffend als de Absolute mag hij zelfs handelen op een schijnbaar kwade wijze, juist gelijk God enig schijnbaar kwaad in Zijn schepping verricht.

2.40 Waar geest en spraak niets kunnen uitdrukken, hoe kan daar een lering zijn door een leraar? Voor de leraar - immer in Brahman verenigd - die dit (goddelijk) geheim heeft uitgelegd - straalt de aldoordringende Waarheid overal uit.

[Goddelijk geheim : vertaling Kanno Mal]

[Aldoordringende : idem; letterlijk: homogene]

HOOFDSTUK DRIE

- 3.1 Het onderscheid van eigenschap en ontbreken van eigenschap bestaat niet in het minst.

Hoe moet ik Shiva de Absolute vereren, die verstoken is van gehechtheid en onthechtheid, die etherisch is, in alle vormen, voorbij begoocheling en aldoordringend?

Het onderscheid : in deze verhandeling beschrijft de Avadhuta het Zelf als noch afgescheiden van noch identiek aan het fenomenale bestaan [zie annotatie bij vers 3.25]

Zulk denkbeeld is het hoogst voorstelbare besef, aangezien het bewust-zijn van de Ene zo volledig is dat enig erkennen van zelfs het minste onderscheid niet mogelijk is. Dit Zelf is hetzelfde als Brahman. Het is IK. Wanneer het kennen van dit Zelf opdaagt, is zelfs het zogenaamde relatieve bestaan niet langer hetzelfde als het schijnt voor de onwetende. “Eigenschap” verwijst naar de bij de relatieve objecten behorende verschillende eigenschappen, die toe te schrijven zijn aan de drie basis eigenschappen: sattva [harmonie], rajas [activiteit] en tamas [passiviteit]. Terwijl het relatief bestaan eigenschappen heeft, is het Absolute voorbij iedere eigenschap. Dit onderscheid echter is de taal van het relatieve bewustzijn. In de staat van Zelf-besef waarnaar wij hiervoor naar refereerden, bestaat een dergelijk onderscheid niet.

Vereren : houdt dualiteit in, op zijn minst, onderscheid.

- 3.2 Shiva (de Absolute) is immer zonder wit en andere kleuren. Niet gebonden door oorzaak en gevolg is ook het Opperste Shiva. Ik ben dus de zuivere Shiva, verstoken van alle twijfel. Oh dierbare vriend, hoe moet ik buigen naar het Zelf in mij Zelf?

Wit.....:hoewel de uitdrukking Shiva in deze tekst het Absolute betekent, is het ook een naam van het persoonlijk godsbeeld. Hij wordt dan verondersteld een witte huidskleur te hebben.

Gevolg : het universum.

Twijfel : d.w.z. omtrent de kennis van Zelf en Waarheid.

[Buigen..... : zie ook annotatie bij vers 1.56]

- 3.3 Ik ben verstoken van oorsprong en geen oorsprong en ben immer manifest.
Ik ben verstoken van rook en geen rook en ben immer manifest.
Ik ben verstoken van licht en ontbreken van licht en ben immer manifest.
Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Verstoken : oorsprong betekent oorzaak. De Avadhuta beschrijft het Zelf in Diens absolute aspect als ook in Diens aspect van openbaring.

Rook : de omhulling van maya.

Licht : relatieve kennis.

[Aldoordringende : letterlijk homogeen; vertaling Kannoo Mal gevolgd]

- 3.4 Hoe moet ik spreken over begeerteloosheid en begeerte? Hoe moet ik spreken over onthechtheid en gehechtheid? Hoe moet ik spreken over Hem die verstoken is van essentie en zonder essentie ? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Hoe.....: geen beschrijving of denkbeeld is mogelijk van dat Zelf-besef waarin er geen onderscheid is van eigenschap of ontbreken van eigenschap.

Essentie.....: transcendentale Werkelijkheid; zonder essentie.....relatieve werkelijkheid.

- 3.5 Hoe moet ik spreken over de Algehele, die niet duaal is? Hoe moet ik spreken over de Algehele, die van aard duaal is? Hoe moet ik spreken over de Algehele, die eeuwig en niet eeuwig is? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Hoe....:het is zelfs niet mogelijk het Zelf te beschrijven in Diens waarneembare aspecten, omdat gedachte of taal zelfs de verschijnselen slechts in hun oppervlakkige aspecten kunnen omvatten. In hun diepere aspecten zijn verschijnselen niet onderscheidbaar van het transcendente Zelf en daarom onbeschrijfbaar.

[Vgl. “.....dat alle dingen concepten zijn...” , Diamant Sutra; vgl. vers 1 Tao Te Tjing: “ Het Tao dat begrepen, genoemd kan worden is niet het Tao .”]

- 3.6 Het is grof noch subtiel. Het is gekomen noch gegaan. Het is zonder begin, midden en einde. Het is dit noch dat. Ik roep waarlijk de hoogste Waarheid en Werkelijkheid uit – ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Gekomen....: het Zelf, zelfs als Het schijnt het relatieve bestaan te manifesteren, handelt Het werkelijk zo niet.

[vgl. “ Welke naam of vorm dan ook door Mij in Mijn droom voorgesteld, zij zijn niet gescheiden van Mij. Evenzo is deze wereld door Mij in Mijn waakbewustzijn voorgesteld, niet iets buiten Mij, het Bewustzijn Zelf dat Ik ben”; uit Essentie van Ribhu Gita vers 85]

[vgl. “Er is een droom die ons dromen doet”; gezegde Bosjesmannen.]

[vgl. het Aboriginal begrip “dromen”]

- 3.7 Weet alle zintuigen als etherische ruimte te zijn. Weet alle objecten van de zintuigen als etherische ruimte te zijn. Weet dit zuivere Ene als gebonden noch vrij. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Als....: de middelen tot waarneming - zintuigen, geest, etc. - zijn niet wat zij in onwetendheid ons schijnen te zijn. Zij zijn eveneens het vormloos

Bewustzijn zelf.

[Zie annotaties bij vers 2.15 en 3.6]

3.8 Mijn kind, Ik ben niet moeilijk te bevatten noch verborgen in bewustheid. Mijn kind, Ik ben niet moeilijk waar te nemen noch verborgen in dat wat is waargenomen. Mijn kind, Ik ben niet verborgen in mijn meest nabije vormen. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.9 Ik ben het vuur dat het karma verteert van iemand die voorbij alle karma is. Ik ben het vuur dat de smart verteert van iemand voorbij alle smart. Ik ben het vuur dat het lichaam verteert van iemand die verstoken is van lichaam. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Ik....:in verzen 3.9 en 10 is het Zelf beschreven als de ontkenning van enig toevoegsel dat Het lijkt te beperken.

[Verteert : teniet doet]

3.10 Ik ben het vuur dat de zonde verteert van iemand die zonder zonde is. Ik ben het vuur dat de eigenschappen verteert van iemand die zonder eigenschappen is. Ik ben het vuur dat de gebondenheid verteert van iemand die zonder gebondenheid is. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.11 Mijn kind, Ik ben niet verstoken van niet-bestaan en bestaan. Mijn kind, Ik ben niet verstoken van Eenheid en ontbreken van eenheid. Mijn kind, Ik ben niet verstoken van geest en ontbreken van geest. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Niet-bestaan : bestaan hier is relatieve bestaan.

Eenheid : transcendentale Eenheid

Eenheid : organische eenheid, zoals in het fenomenale universum.

Verstoken : respectievelijk in de relatieve en transcendentale staten van het Zelf.

3.12 Het is niet mijn onwetendheid dat de Ene voorbij illusie in illusie schijnt geplaatst te zijn. Het is niet mijn onwetendheid dat de Ene zonder leed in leed schijnt geplaatst te zijn. Het is niet mijn onwetendheid dat de Ene zonder hebzucht in hebzucht geplaatst schijnt te zijn. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Niet....: de waarheid is dat het Zelf alleen transcendentaal en onveranderlijk is; toch voor de onwetende schijnt Het betrokken te zijn in het relatieve bestaan. Het Zelf echter, kan niet verantwoordelijk beschouwd worden voor dit schijnbare, omdat uit Diens diepe natuur Het voorbij illusie is.

3.13 Het kruiperig groeien van werelds bestaan is nimmer het mijne. De vreugde van duurzame voldoening is nimmer de mijne. Dit gebonden zijn door onwetendheid is nimmer het mijne. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Voldoening : in werelds bestaan.

3.14 De werking begrepen in het groeien van het relatieve bestaan is niet een verandering van mijzelf. Het duister uit het leed voortgekomen is niet een verandering van mijzelf. De kalmte die uit iemands religieuze verdienste voortkomt is niet een verandering van mijzelf. Ik ben de nectar van Kennis aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Werking : de eigenschap rajas [activiteit], waardoor werelds bestaan voortduurt.

Duister : de eigenschap tamas [passiviteit], dat beschouwd wordt als de oorzaak van smart.

Kalmte : de eigenschap sattva [harmonie]

[Rajas, tamas en sattva, de drie guna's - vibraties - van de door Purusha verlevendige prakriti, materie; basis van het gemanifesteerde. Echter het Zelf blijft onveranderlijk. De transformatie - zoals die in de relatieve werkelijkheid ervaren wordt - is in werkelijkheid een beweging en een rust: van “de niet 'niet dit” naar “de niet 'niet dit” - zie annotatie 3.25 - Vgl. “ Het teken van de Vader in u is beweging en rust” Thomas - evangelie logion 50.

Vgl. “ Stilstaand is Het sneller dan al wat beweegt “ Isha Upanishad 4]

3.15 Ik ken nimmer enig handelen dat de oorzaak is van spijt en ellende. Het mijne is nimmer een gedachte die voortkomt uit de ervaring van ellende. Daar dit ego nimmer het mijne is, ben ik de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.16 Ik ben de dood van het bewegen van de onbeweeglijke Ene. Ik ben besluit noch besluiteloosheid. Ik ben de dood van slaap en waken. Ik ben goed noch kwaad, noch het bewegen noch het onbewogen. Ik ben de dood van de essentie van het ijle. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Dood : ontkenning

Bewegen : projectie van het veelvoudige universum.

Besluit....: besluit en besluiteloosheid behoren beide tot de geest en daarom niet tot het transcendentale Zelf.

Ijle : maya, dat onwerkelijk is.

3.17 Dit (Zelf) is noch kenbaar noch het middel van kennis. Het is noch rede noch datgene om te beredeneren. Het is voorbij het woord. Het is geest noch intelligentie. Hoe kan ik dan tot u deze Waarheid vertellen? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.18 De opperste Werkelijkheid is verstoken van het onverdeelde en het

verdeelde. De opperste Waarheid is op geen wijze binnenin of buiten. Het is voorbij oorzakelijkheid. Het is niet verbonden, noch is Het enige substantie. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Onverdeelde.....: eenheid en variëteit. Zelfs eenheid is binnen het domein van relativiteit daar het, door contrasteren, variëteit inhoudt.
[Vgl. vers 1.15, 4.2 , 5.3 en 7.9]

Verbonden : gerelateerd aan, of geassocieerd met naam of vorm.

3.19 Ik ben waarlijk de Werkelijkheid, vrij van zulke bezoedelingen als verbondenheid. Ik ben waarlijk de Werkelijkheid, vrij van dergelijke bezoedelingen als bestemming. Ik ben waarlijk de Werkelijkheid, vrij van het leed veroorzaakt door het wisselvallig bestaan. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Bestemming : het houdt tijd, voortgang en gedwongenheid in; daarom is het niet waar voor het Zelf.

3.20 Als er geen drie stadia (van bewustzijn) zijn, hoe kan er een vierde zijn? Als er geen drie tijden zijn, hoe kan er een stadium zijn? De suprême Werkelijkheid is het stadium van de hoogste sereniteit. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Vierde : de transcendentale staat wordt “turiya” genoemd, of de vierde in relatie tot de drie andere staten – het waken, dromen en diepe slaap; maar zulk een benaming houdt relativiteit in en is daarom niet waar voor het Zelf.

Tijden : verleden, heden en toekomst.

[Het vers is niet letterlijk vertaald; er is deels de interpretatie van Kannoo Mal gevolgd, die, gelet op de annotaties van Ashokananda, meer helder is; zie namelijk ook vers 1.74]

3.21 Ik heb geen verdelingen zoals lang of kort. Ik heb geen verdelingen zoals

wijd of smal. Ik heb geen verdelingen zoals hoekig of rond. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.22 Ik had nimmer een moeder, vader, zoon en dergelijke. Ik werd nimmer geboren en was nimmer gestorven. Ik had nimmer een geest. De suprême Werkelijkheid is onverstoord en sereen. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

[Vgl. logia 55 en 101 Thomas-evangelie : “....Want mijn moeder bracht mij voort, maar mijn ware moeder gaf mij het leven.”; alsook Katha Upanishad 2.1.7]

3.23 Ik ben zuiver, echt zuiver – voorbij rede en oneindige vorm. Ik ben ongebonden en verbonden – voorbij rede en oneindige vorm. Ik ben verdeeld en onverdeeld – voorbij rede en oneindige vorm. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.24 Als de opperste Werkelijkheid louter één en onbesmet is, hoe kan er een horde godheden te beginnen met Brahma bestaan, en hoe kunnen er de bestaanswerelden zijn, zoals de hemel? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.25 Hoe moet ik over, de zuiver Ene, de “niet dit” en toch de “niet dit”, spreken? Hoe moet ik over de zuiver Ene, de eindeloze en het einde, spreken? Hoe moet ik spreken over de zuiver Ene, met eigenschap of zonder? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

“Niet dit”....: in de geschriften wordt het Zelf geduid als “neti, neti”, “niet dit, niet dit”, want niets kan van het Zelf beweerd worden.

Alhoewel zulk een negatieve definiëring van het Zelf het best mogelijke te bedenken is, wordt het nog gekleurd door relativiteit. Ten einde dit te elimineren, wordt van het Zelf gesproken als “ de niet 'niet dit' “. Zulk een tweevoudige [ontkennende] beschrijving vermag ook betekenen dat het Zelf zowel “niet dit” is, als ook “dit”, i.c. de manifeste wereld.

[Zie vers 1.3, 1.41, etc. en met name annotatie vers 3.1]

Einde : de ontkenning van relativiteit.

Eigenschap : het Zelf schijnt niet alleen met eigenschap begenadigd te zijn, maar het is ook de eigenschap zelve.

3.26 Ik verricht immer de opperste handeling dat geen handelen is. Ik ben de opperste Vreugde, verstoken van binding en onthechting. Ik ben de eeuwig Vreugde, verstoken van lichaam en afwezigheid van lichaam. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Verstoken van lichaam : dit houdt in een nog bewust zijn van het lichaam. Ten einde zelfs deze bewustheid te ontcrachten, wordt over het Zelf gesproken als zijnde verstoken van afwezigheid van lichaam.

3.27 De schepping van het illusoire universum is niet mijn werk. De schepping van misleiding en laatdunkendheid is niet mijn werk. De schepping van waarheid en onwaarheid is niet mijn werk. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

[vgl. vers 5 uit Essentie van Ribhu Gita : “ Het universum is noch ontstaan, noch in stand gehouden, noch opgelost. Dit is de eenvoudige, zuivere waarheid.”

Zie ook de diverse andere daarin opgenomen verzen .

Het is onze geest die scheidt, die in stand houdt en vernietigt.

Zie ook Ashtavakra Samhita , verzen 2.23 en 2.24

Avatamsaka Sutra : “....omdat geen ding geschapen is, geen schepper heeft, ongeboren en niet ontstaan is....”]

3.28 Ik ben ontbloot van duur, zoals schemering – ik heb geen gescheidenheid. Ik ben ontbloot van innerlijkheid en bewustwording. Ik ben doof noch stom. Ik word niet anders door gemoedstoestanden. Ik ben aldus van begoocheling ontbloot. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Ben....: de zuiverheid waarmee over het Zelf gesproken wordt is geen staat van de geest die door inspanning bereikt wordt; het is de ware

essentie van het Zelf.

3.29 Ik ben zonder meester en afwezigheid van een meester – ik ben onverstoobar. Ik heb geest en afwezigheid van geest overstegen – ik ben onverstoobar. Ken mij als onverstoobar en alles overstijgend. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Zonder.....: het Zelf is absoluut onafhankelijk, er is niets anders dan het Zelf. Over de afwezigheid van een meester wordt gesproken om redenen aangegeven in de annotaties bij de verzen 25 en 26.

Onverstoobar : onberoerd

3.30 Hoe kan ik zeggen dat dit een woud is of een tempel? Hoe kan ik zeggen dat dit bewezen is of twijfelachtig? Het is aldus één ononderbroken, aldoordringende, kalme Existentie. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Dit : het directe object van waarneming [zonder tussenkomst van het denkend en oordelend brein; zie annotatie bij vers 3.5]. Voor iemand die het Zelf kent [lees: beseft], is alle bestaan het Zelf.

3.31 (Het Zelf), verstoken van leven en levens-loosheid, straalt immer. Verstoken van zaad en zaadloosheid, van bevrijding en binding straalt Het altijd. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Leven.....: leven en levens-loosheid zijn binnen het domein van het relatieve en bestaan daarom niet in het Zelf.

Zaad.....: met “zaad” is bedoeld oorzaak of oorsprong van relatief bestaan. “Zaadloosheid” is door gevolgtrekking ook relatief, als zijnde het tegengestelde van zaad.

3.32 Het straalt immer, verstoken van geboorte, werelds bestaan en dood. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.33 Gij hebt geen naam en vorm, zelfs niet in de mate van zinspeling, noch enige onderscheidend of niet onderscheidende substantie. Waarom doe je je leed aan, oh gij schaamteloze geest? Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Substantie : relatieve werkelijkheid al of niet manifest.

[Naam en vorm : zie ook vers 1.17]

3.34 Waarom weent gij, vriend? Gij kent ouderdom noch dood. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen ellende van geboorte. Waarom weent gij, vriend? Voor u is er geen verandering . Ik ben de nectar van Kennis, aldoor - dringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.35 Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen natuurlijke vorm. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen misvorming. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen leeftijd. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.36 Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen ouderdom. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen geest. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen zintuigen. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.37 Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen wellust. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen hebzucht. Waarom weent gij, vriend? Gij kent geen begoocheling. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.38 Waarom verlangt gij overvloed? Gij kent geen rijkdom. Waarom verlangt gij welzijn? Gij kent geen echtgenote. Waarom verlangt gij bezit? Gij kent helemaal niets dat het uwe is. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

[Vgl. Thomas-evangelie logia 41 en 70 : “ aan wie heeft zal gegeven worden en van hem die niet heeft zal het weinige dat hij heeft genomen worden”; zie ook Lucas 8.18]

3.39 Geboorte in dit universum van valse verschijnselen is noch het uwe noch het mijne. Deze schaamteloze geest verschijnt als afgescheiden. Dit, verstoken van verschil en geen verschil is noch het mijne noch het uwe. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Dit : het Zelf

Mijne : het Zelf is niet persoonlijk [zonder en niet zonder eigenschappen zie Diamant Sutra 6, 14 en 20]

3.40 Gij kent niet in het minst de aard van niet gebondenheid, noch in het minst de aard van gebondenheid. Gij kent zelfs niet in het minst de aard van verlangen. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

3.41 In uw geest is er noch de mediterende, meditatie, noch het object van meditatie. Gij kent geen samadhi. Er is buiten u niets dat u omgeeft, noch is er enige substantie of duur. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringend Existentie, gelijk de ruimte.

Mediterende.....: alle omvatten relativiteit en bestaan daarom niet in het absolute Bewustzijn [zie annotatie bij vers 1.1]

3.42 Ik heb u alles gezegd dat essentieel is. Er is noch u, noch iets voor mij of voor een edele; noch is er een leraar of leerling. De opperste Werkelijkheid is natuurlijk en bestaat op Diens eigen wijze. Ik ben de nectar van Kennis, aldoordringende Existentie, gelijk de ruimte.

Edele.....: zelfs hij die bereik heeft van buitenzintuiglijke werkelijkheid vindt niets altijddurend behoudens het Zelf.

Natuurlijk : Het is wat Het is.

3.43 Als Ik, de Suprême, met de aard van ruimte, alléén besta, hoe kan er dan op dit punt de opperste Waarheid zijn, welke zalige Werkelijkheid is, hoe kan er dan op dit punt de opperste Waarheid zijn welke niet zalig van aard is, en hoe kan er dan op dit punt de opperste Waarheid zijn met de aard van kennis en intuïtie?

Hoe....: wanneer over God gesproken wordt als bestaand in de wereld, wordt Hij beschreven als een object, ervaren door een subject die verschilt of ten minste zich onderscheidt van God. Zulk een beschrijving van het goddelijk Zelf echter, is onjuist [zie vers 1.15]

3.44 Ken de Ene die Bewustzijn is en verstoken van vuur en lucht. Ken de Ene van aard Bewustzijn, die verstoken is van aarde en water. Ken de Ene van de aard van Bewustzijn, die verstoken is van komen en gaan.

Vuur....: aarde, water, vuur, lucht en ether zijn componenten van het relatieve bestaan (zie hoofdstuk een, verzen 3 en 25).

Komen.....: geboorte en dood.

3.45 Ik ben noch van aard van leegte noch van een aard van niet leegte. Ik ben noch van zuivere aard noch van onzuivere aard. Ik ben noch vorm noch vormloosheid. Ik ben de opperste Werkelijkheid van de vorm van Diens eigen aard.

[Leegte noch niet leegte: vgl neti-neti en het begrip sunya. Zie ook 3.25]

3.46 Verzaak aan de wereld op elke wijze. Verzaak aan verzaking op elke wijze. Verzaak aan het verzaken en niet verzaken. Het Zelf is zuiver, onsterfelijk, natuurlijk en onveranderlijk.

Verzaak.....: de handeling van verzaken behoort ook tot het relatieve leven en daarom tot onwetendheid.

HOOFDSTUK VIER

- 4.1 Er is noch uitnodiging noch verwerping. Hoe kunnen er bloemen, blad, meditaties en recitatie van heilige teksten zijn; en hoe kan er verering aan Shiva zijn, dat één en verschillend is?

Uitnodiging : in het begin van de ceremoniële verering, nodigt men de Godheid uit met recitatie van zekere mantra's of heilige teksten. Bij het einde van de verering, worden andere teksten gereciteerd, welke de terugkeer van de Godheid naar zijn goddelijk verblijf aangeven; indien er enige beeltenis bij de verering gebruikt is, wordt het dan in het water geworpen.

Bloemen.....:deze vormen deel van het offeren en vereren.

Eén.....: in het eerste gedeelte van de verering weet de vereerder zich één met de Godheid; later echter, beschouwt hij zich verschillend van Hem en vervolgt in uiterlijke verering.

- 4.2 Het Absolute wordt niet bevrijd van gebondenheid en belemmering. Het Absolute wordt niet gezuiverd, gereinigd en vrij gemaakt. Het Absolute wordt niet bevrijd door vereniging of afscheiding. Ik ben, inderdaad, de vrije Ene, gelijk de ruimte.

Bevrijd : impliceert dat het Zelf feitelijk in gebondenheid was, wat niet waar is.

Vereniging.....: de hoogste staat van spirituele ervaring, in welke men zich beseft als het Absolute, wordt soms vaag beschreven als de vereniging van het individu met het Zelf of als de afscheiding van de ziel van het prakrti of natuur. Zulke uitspraken zijn onlogisch.

[vgl. vers 1.15 : eenheid en gescheidenheid bestaan niet met betrekking tot u noch tot mij. Als ook vers 3.18 , 5.3 en 7.9]

- 4.3 Ik heb geen onjuist besef ontwikkeld dat heel deze werkelijkheid bestaat of dat heel deze onwerkelijkheid bestaat. Ik ben vrij van aandoening - mijn vorm is uitgedoofd.

Heel....:dat wat we ervaren.

Vorm...: in het absolute besef rest geen vorm , fysiek of mentaal.

[Mijn vorm is uitgedoofd : vgl. vers 15 van Essentie van Ribhu Gita :
“De Jivan Mukta is een persoon die tijdens diens leven bevrijd is, die verder gaat bewust te zijn van het lichaam en de wereld (als Brahman) samen met een volhardend vertoeven in diens Shiva-Zelf. Hij vertoeft immer in de zalige vrede van Sat – Chit -Ananda.”

Als ook ibid vers 17 :

“ De Videha Mukta is vrij van het geringste spoor van denken; hij verblijft geheel en alleen in zijn stralend zuiver Bewustzijn-Zelf in een intens onafgebroken gelukzaligheid, zich totaal onbewust van beperkende vormen, in een staat van maha mounam (verstilling van lichaam, spraak en geest).”]

- 4.4 Besmet, onbesmet, verdeeld, onverdeeld, afgescheiden – geen van deze treden bij mij op. Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.5 Het is niet gebeurd dat ik, de onwetende, tot Kennis kwam, noch is het gebeurd dat ik tot het wezen van Kennis kwam. En hoe kan ik zeggen dat ik zowel onwetendheid als kennis heb? Ik ben vrij van aandoening - mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.6 Het (het Zelf)komt mij niet voor als deugdzaam of zondig, als gebonden of bevrijd, noch komt het mij voor als verenigd of gescheiden. Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.7 Ik bezit nimmer de hoge, lage of midden staat. Ik heb vriend noch vijand. Hoe kan ik spreken van goed of kwaad? Ik ben vrij van aandoening - mijn vorm is uitgedoofd.

[Hoe.....: zie ook stelling Spinoza betreffende goed en kwaad en vers 1.17]

4.8 Ik ben niet de vereerder of de vereerde. Ik heb lering noch beoefening. Hoe kan ik over mijzelf spreken die het wezen van Bewustzijn ben? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

Beoefening : spirituele beoefening.

4.9 Er is hier niets dat doordringt of wordt doordrongen. Er is geen verblijf - plaats noch ontbreken van verblijfplaats. Hoe kan ik spreken van leegte en niet leegte? Ik ben vrij van aandoening - mijn vorm is uitgedoofd.

Leegte : over het Transcendentale wordt door de Boeddhisten gesproken als de Leegte.

4.10 Er is niemand en, inderdaad, niets om begrepen te worden. Ik ken geen oorzaak en geen gevolg. Hoe kan ik zeggen dat ik bevattelijk of niet bevattelijk ben? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.11 Er is niets dat verdeelt en niets te worden verdeeld. Ik ben de kenner noch het gekende. Hoe kan ik dan spreken van komen en gaan, mijn kind? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

Komen.....: geboorte en dood.

4.12 Ik ken geen lichaam of lichaamsloos zijn, noch ken ik intelligentie, geest en zintuigen. Hoe kan ik spreken van gebonden en ongebonden? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.13 Het (Het Zelf) is niet apart of hoog en Het verdwijnt niet, zelfs niet in naam. Vriend, hoe kan ik over Het spreken als eender of verschillend? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

Apart : van prakti of natuur volgens de Samkhya filosofie.

Hoog : voorbij de relatieve wereld.

Verdwijnt : d.w.z. wanneer door maya omhult.

Eender : met het individuele zelf of natuur.

4.14 Ik heb de zinnen noch veroverd noch deze niet veroverd. Zelfbeheersing of discipline is mij nimmer voorgevallen. Vriend, hoe kan ik spreken over overwinning of nederlaag? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.15 Nimmer heb ik een vorm of ontbreken van vorm, nimmer enig begin, midden of einde. Vriend, hoe kan ik spreken van sterkte en zwakheid? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.16 Nimmer, mijn kind, kende ik dood of geen dood, vergif of ontbreken van vergif. Hoe kan ik spreken van het zuivere en het onzuivere? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

Vergif : het vergif van maya of onwetendheid.

4.17 Nimmer slaap ik of ben ik wakker. Nimmer beoefen ik concentratie of mudra's. Voor mij is er dag noch nacht. Hoe kan ik spreken van de transcendentale en relatieve staten? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

Mudra : beoefend als deel van ceremoniële verering.

Dag.....: impliceert bewustheid van tijd.

- 4.18 Ken mij als vrij van het al en samenstellende delen van het al. Ik ken noch illusie noch vrijheid van illusie. Hoe kan ik spreken van zulke rituelen als morgen- en avondgebeden? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.19 Ken mij als begiftigd met alle meditatieve aandacht. Ken mij als vrij van enig betrekkelijk of ultiem oogmerk. Hoe kan ik spreken van vereniging of afscheiding? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.20 Ik ben noch onwetend noch geleerd. Ik bemerk noch stilte noch ontbreken van stilte. Hoe kan ik spreken van argument en tegenargument? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.21 Nimmer ken ik een vader, moeder, gezin, kaste [stand], geboorte en dood. Hoe kan ik spreken van genegenheid en verdwazing? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- [Zie ook vers 1.63]
- 4.22 Nimmer verdwijn ik – ik ben immer manifest. Nimmer ken ik glans of ontbreken van glans. Hoe kan ik spreken van ochtend- en avondgebeden? Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.23 Weet mij buiten alle twijfel als onbegrensd te zijn. Weet mij buiten alle twijfel als onverdeeld te zijn. Weet mij buiten alle twijfel als onbesmet te zijn. Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.
- 4.24 De wijzen, mijn kind, geven alle meditatie op; zij geven alle goede en kwade daden op en drinken de nectar van verzaking. Ik ben vrij van aandoening – mijn vorm is uitgedoofd.

4.25 Er is waarlijk geen verwoording daar waar men niets weet. De suprême en vrije Avadhuta, opgegaan in de bewustheid van het aldoordringende Wezen en zuiver van gedachten, babbelt over de Waarheid.

Verwoording : Dattatreya sprak in verzen. Maar in het Transcendentale, waar er geen kenner noch gekende is, is geen spraak – zeker geen verskunst [verwoording] – mogelijk.

Babbelt : Over de transcendente Werkelijkheid kan niet toereikend gesproken worden. Wat Dattatreya dan ook over Het gezegd heeft, het kan slechts gebabbel zijn.

[Avadhuta : letterlijk de Ene; daar dit verwarring kan geven in context met de zin is de vertaling van Kannoo Mal gevolgd.]

HOOFDSTUK VIJF

- 5.1 Het woord Om [Aum] is aldoordringend gelijk de ruimte, er is geen notie in van het wezen van hoog en laag. Hoe kan er uitspraak zijn van de punt van het woord (Om) dat het manifeste van de Niet-manifeste tenietdoet?

Gelijk : het woord Om is hetzelfde als God. Dattatreya beschrijft Om als “gelijk de ruimte”, aangezien de ruimte slechts kleur en vorm schijnt te hebben, maar werkelijk vormloos is.

Notie.....: in het Absolute is er geen onderscheid van hoog en laag, goed en kwaad, transcendentiaal of relatief.

Punt....: het woord Om wordt zo uitgesproken dat de laatste letter, **m**, als het ware, eindigt in een onhoorbare klank. Dit vertegenwoordigt het transcendentale aspect van werkelijkheid en wordt genoemd de “punt” of bindu.

Tenietdoet : daar de “punt” van Om het transcendentale vertegenwoordigt doet het beseft ervan alle relatieve werkelijkheden teniet.

[De versie van Ashokananda is hier niet volledig gevolgd; er is mede gebruik gemaakt van de vertaling van Kannoo Mal]

- 5.2 De srutis - zoals “Dat zijt gij” - bewijzen u gij zijt inderdaad “Dat”, verstoken van toevoegingen en eender in alles. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Srutis : de geschriften van de Veda's.

5.3 Als gij eender in alles zijt, als gij verstoken zijt van boven en beneden, binnen en buiten, en zelfs van het gevoel van eenheid, dan waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Boven.....: transcendentaal en relatief

Gevoel.....: zelfs eenheid vermag niet gezegd worden van het Zelf, daar eenheid veelheid impliceert. [Zie verzen 1.15, 3.18 , 4.2 en 7.9]

[Boven en beneden.....: zie ook Thomas-evangelie logion 22]

5.4 Er is geen discriminatie van regels en voorschriften, er is geen oorzaak of gevolg. Dat wat volmaakte gelijkenis is in alles, is zonder woorden en samenstelling van woorden. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Zonder.....: gerefereerd wordt naar de doctrine dat woorden de verschillende aspecten van God zijn. Maar het woord dat het absolute God is kent geen samenstelling.

5.5 Er is geen kennis of onwetendheid en geen meditatie daarop. Er is geen ruimte of ontbreken van ruimte en geen meditatie daarop. Er is geen tijd of ontbreken van tijd en geen meditatie daarop. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Meditatie :letterlijk ' beoefening van concentratie']

Meditatie geschiedt teneinde onwetendheid teniet te doen en kennis te verwerven van het goddelijk Zelf. Maar als er alleen het Zelf is, kan er noch onwetendheid noch kennis zijn of de noodzaak tot meditatie.

[Zie ook annotatie bij vers 1.26]

5.6 Er is geen ruimte in de kruik of een kruik, geen individueel lichaam of individu. Er is geen onderscheid van oorzaak en gevolg. Waarom treurt gij

in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Ruimte : de ruimte binnen de kruik, die contrasteert met de grenzeloze ruimte daarbuiten. De ruimte binnen is alleen mogelijk als er een kruik is; gelijkaardig, individualiteit is alleen mogelijk als er een lichaam is. In het Zelf bestaan zulke verdelingen niet.

- 5.7 Er is slechts de staat van vrijheid welke het Al is en ongedifferentieerd, welke verstoken is van het onderscheid van kort en lang, van rond en hoekig. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?
- 5.8 Hier is de Ene zonder leegte en ontbreken van leegte, zonder zuiverheid en onzuiverheid, zonder het geheel en het deel. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?
- 5.9 Er is geen onderscheid van het verschillende en niet verschillende. Er is geen onderscheid van binnen, van buiten of de twee tezamen. Het is eender in alles, ontbloot van vriend en vijand. Waarom treurt gij in uw hart gij die in alles volmaakt eender zijt?

Verschillende : gedifferentieerde werkelijkheid.

Niet verschillende : ongedifferentieerde Werkelijkheid.

- 5.10 Het is niet de aard van leerling of geen leerling; noch is het het inzicht in verschil tussen het levende en niet levende. Er is alleen de staat van vrijheid – het Al, de Ongedifferentieerde. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Levende.....: stromingen binnen de Advaita/Vedanta beschouwen ook het niet levende als zijnde louter en alleen Bewustzijn, Waarheid, Werkelijkheid, het Zelf]

- 5.11 Het is geen vorm en vormloosheid. Het is geen verschil en niet geen verschil. Het heeft geen openbaring en evolutie. Waarom treurt gij in uw

hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Vgl. Ribhu Gita hoofdstuk 27 vers 27 : “ Nooit is er iets ontstaan. Waar kan datgene dat nooit ontstaan is zich bevinden? Hoe kan er evolutie zijn van ongeboren en niet bestaande dingen?”]

5.12 Er is geen gebondenheid als gevolg van ketens van goede en kwade eigenschappen. Hoe moet ik de handelingen met betrekking tot leven en dood volvoeren? Er is slechts het zuiver, smetloos Wezen – het eender in alles. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Goede.....: de goede en kwade eigenschappen die deel uitmaken van onze relatieve individualiteit komen voort uit de ervaringen van vroegere geboorten. De ziel heeft geen eigenschap of karma, daar het tijdloos is.

Volvoeren : in Zelf-kennis is er geen bewustheid van leven en dood.

5.13 Hier is het Wezen verstoken van bestaan en geen bestaan, van verlangen en niet verlangen. Hier waarlijk is het hoogste Bewustzijn, identiek aan vrijheid. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.14 Hier is de Waarheid niet verscheiden door waarheden, verstoken van verbinding en uiteengaan. Daar het eender is in alles en verstoken van alles, waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Niet verscheiden.....: niet inhoudend mindere, relatieve waarheden.

Verbinding.....: van purusa en prakrti, ziel en materie. [Zie ook verzen 1.41, 1.51, 1.62 en 6.12]

Verstoken : het Zelf is niet het geheel van enige of alle werkelijkheden.

5.15 Hier is het Suprême, verstoken van samengaan en uiteengaan, zonder een verblijfplaats of schuilplaats. Hier is het Suprême verstoken van kennis en

onwetendheid. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Zonder een....: het Zelf is niet de verzamelplaats waarin de oneindige werkelijkheden van het universum bevat worden, gelijk een verblijfplaats of schuilplaats dingen bevat.

5.16 Veranderlijk en onveranderlijk, bepaaldheid en onbepaaldheid zijn onwaar. Als de waarheid in het Zelf alleen is, waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.17 Hier waarlijk is het bewust Wezen die volledig het Al is. Hier is het bewust Wezen die alomvattend en onverdeeld is. Hier is het bewust Wezen, alleen en onveranderlijk. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Vgl. "Ik ben het al, het al is uit mij voortgekomen en het al heeft mij voortgebracht." ; logion 77 Thomas-evangelie.]

5.18 Het is onwetendheid om verschil in het Ongedifferentieerde te zien. Twijfel over dat wat is voorbij twijfel is onwetendheid. Als er slechts het ene onverdeelde Bewustzijn is, waarom dan treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.19 Er is geen staat van bevrijding, geen staat van gebondenheid, geen staat van deugd, geen staat van ondeugd. Er is geen staat van volmaaktheid en geen staat van gebrek. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Vgl. ".....door de geest niet toe te staan verstrikt te raken in concepten die worden veroorzaakt door klanken, geuren, smaken of welke gewaarwording of eigenschap dan ook of gedachten die erin ontstaan."
Diamant Sutra]

5.20 Als het aldoordringend Wezen verstoken is van oorzaak en gevolg, verdeling en onderverdeling, kleur en ontbreken van kleur, waarom dan treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.21 Het Zelf is hier in het universeel Bewustzijn dat het Al is en onverdeeld. Het is hier in het universeel Bewustzijn dat absoluut en onberoerd is. Het is hier in het universeel Bewustzijn dat verstoken is van mens en andere wezens. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Vgl. Ribhu Gita hoofdstuk 27 vers 27; en annotatie bij vers 5.11]

5.22 Het Zelf overstijgt alles, is ondeelbaar en aldoordringend. Het is vrij van de smet van gehechtheid, onberoerd en aldoordringend. Het is zonder dag en nacht en aldoordringend. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.23 Er is geen ontstaan van gebondenheid en vrijheid van gebondenheid. Er is geen ontstaan van eenwording en scheiding. Er is geen ontstaan van redeneren en dispuut. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.24 Hier is de ontkenning van tijd en geen tijd en zelfs van een atoom vuur, maar geen ontkenning van de absolute Waarheid. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Atoom.....: “vuur” is een van de vijf basiselementen waaruit het waarneembaar universum is gemaakt. Hier staat vuur voor alle vijf elementen. (Zie vers 1.3.)

5.25 Hier is het Zelf verstoken van lichaam en geen lichaam. Hier waarlijk is de suprême Ene verstoken van droom en diepe slaap. Hier is de suprême Ene verstoken van naam en beschrijvingen. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

[Beschrijvingen : letterlijk bevelen; hier is Kanno Mal gevolgd]

[Verstoken van lichaam.....: zie vers 1.49 : “ er is geen lichaam samengesteld uit de vijf elementen noch is er iemand niet belichaamd “]

5.26 Zuiver, uitgestrekt en aldoordringend gelijk de ruimte, is het Zelf eender in alles en verstoken van alles. Het is het aldoordringend Wezen ontdaan van essentie, geen essentie en verandering. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.27 Hier is het Zelf, dat meer is dan passieloos voor deugd en ondeugd, voor substantie en geen substantie, voor verlangen en geen verlangen. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.28 Hier is het Zelf, eender in alles, die zonder leed en smarteloosheid is. Hier is het Suprême, zonder blijheid en smart. De opperste Waarheid is verstoken van leraar en leerling. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.29 Waarlijk er is geen wording, essentie of ontbreken van essentie. Noch is er het bewegende noch het onbewogen, gelijkheid noch variëteit. Het Zelf is verstoken van rede en geen rede. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.30 Hier is de Essentie, de kwintessens van alle essenties, dat waarvan gezegd wordt verschillend te zijn van iemands individueel bewustzijn. Het instrument te zijn tot gewaarwording van dingen is irreëel. Waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

Instrument.....: het Zelf of zuiver Bewustzijn is absoluut en heeft niets te maken met enig object.

5.31 Daar de Veda's meermaals hebben verklaard dat dit (universum) bestaand uit ether en dergelijke als een luchtspiegeling is, en aangezien het Zelf één

is, ondeelbaar en eender is in alles, waarom treurt gij in uw hart, gij die in alles volmaakt eender zijt?

5.32 Waar men niets weet, daar is waarlijk geen verwoording. De suprême en vrije Avadhuta, gezuiverd van denken, verzonken in bewustheid van het aldoordringende Wezen, babbelt over de Waarheid.

Babbelt : de hoogste Waarheid kan niet uitgedrukt worden. Wat dan ook over Het gezegd wordt is op zijn minst gedeeltelijk onzinnig.

[“ Het is noch het is niet. Dit onmogelijk te verwoorden principe ligt aan de basis van al de verschillende leerstellingen van de wijzen .” Diamant Sutra]

HOOFDSTUK ZES

- 6.1 De srutis verklaren op diverse wijze dat dit alles, ether en dergelijke, en wijzelf als een luchtspiegeling zijn. Als er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan het vergelijkbare en vergelijking zijn?

Alles.....: de zichtbare en onzichtbare werelden.

- 6.2 De Suprême is buiten deelbaarheid en ondeelbaarheid. De Suprême is buiten handelen en veranderlijkheid. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan verering en versterving zijn?

Hoe.....: verering en versterving impliceren erkenning van vele bestaansvormen en zijn daarom irreëel.

- 6.3 De Geest is waarlijk suprême, onverdeeld, aldoordringend en verstoken van grootheid en kleinheid. De Geest is inderdaad de ondeelbare, aldoordringende Absolute. Hoe kunnen wij iets door geest en spraak verrichten?

Geest : als synoniem van het Zelf ; geest : gebruikt in diens gebruikelijke [relatieve] zin.

- 6.4 Het Zelf is de ontkenning van het onderscheid tussen dag en nacht. Het Zelf is de ontkenning van opkomen en ondergaan. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan de zon, de maan en vuur zijn?

Opkomen.....: manifest worden. Manifest worden en het tegengestelde zijn beide delen van waarneembaar bestaan en kunnen niet waar zijn voor het absolute Zelf.

[Vgl. Ribhu Gita : hoofdstuk 27 vers 27]

6.5 Het Zelf is dat voorbij onderscheiding van verlangen en geen verlangen, van handelen en niet handelen. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan bewustheid zijn dat uitwendig en inwendig onderscheidt?

6.6 Indien het Zelf verstoken is van essentie en ontbreken van essentie, indien het is zonder leegheid is en zonder geen leegheid, indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er een eerste zijn, hoe kan er een laatste zijn?

Essentie.....: substantie waaruit het universum voortkomt. Ontbreken van essentie betekent het ontbreken van zulk een scheppende substantie. Deze beide termen zijn niet toepasselijk op het absolute Brahman.

Eerste : ontstaan van het universum of de staat van waakbewustzijn.

Laatste : oplossing van het universum of staat van diepe slaap.

[Zie annotatie bij vers 3.27]

6.7 Indien het Zelf de ontkenning is van verschillend en niet verschillend, indien het de ontkenning is van kenner en het gekende, indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan de derde zijn, hoe kan er dan de vierde zijn?

Derde : staat van de diepe slaap

Vierde : de transcendentale staat. Maar de term “vierde” impliceert relativiteit.

6.8 Het gezegde en ongezegde zijn niet de Waarheid, het gekende en ongekende zijn niet de Waarheid. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan dingen, zintuigen, geest en intellect zijn?

Gezegde : dat wat wordt uitgedrukt.

Ongezegde : dat wat niet wordt uitgedrukt. Het ongezegde is eveneens relatief, zijnde de tegenstelling van het gezegde, en is daarom niet de Waarheid.

[Waarheid : Werkelijkheid]

6.9 Ether en lucht zijn de Waarheid niet; aarde en vuur zijn de Waarheid niet. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan bewolking zijn, hoe kan er dan water zijn?

Bewolking.....: bewolking en water kunnen ook figuurlijk begrepen worden, duidend op de bronoorzaak van het universum en de veelvoud van verschijnselen.

6.10 Indien het Zelf de ontkenning van zich voorgestelde werelden is, indien Het de ontkenning is van zich voorgestelde godheden, indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan onderscheidende bewustheid van goed en kwaad zijn?

Zich voorgestelde : omdat deze absoluut niet werkelijk zijn.

[Zie Spinoza's stelling omtrent goed en kwaad]

6.11 Het Zelf is de ontkenning van dood en geen dood. Het is de ontkenning van handelen en niet handelen. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan men dan spreken van komen en gaan?

Komen.....: geboorte en dood.

6.12 Onderscheidingen zoals prakrti en purusa bestaan niet. Er is geen verschil tussen oorzaak en gevolg. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan men dan spreken van zelf en niet zelf?

[Prakrti.....: materie en geest; zie ook de verzen 1.41, 1.51,1.62 en 5.14]

6.13 Er is geen begin van de derde soort ellende of de tweede soort van ellende, ten gevolge van de guna's. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan een oude man, een jonge man of een kind zijn?

Derde.....: Indiase filosofieën spreken gewoonlijk van drie soorten van ellende; ten eerste, dat wat uit het eigen zelf voortkomt; ten tweede, dat wat van andere wezens en dingen voortkomt; ten derde, dat wat uit bovenmenselijke bronnen voortkomt. Hoewel de eerste soort ellende niet in de tekst vermeld wordt, worden ze alle drie bedoeld en komen ze alle voort uit de natuur of prakrti die uit de drie guna's wordt samengesteld.

6.14 De Suprême is zonder kaste en levensfasen, zonder oorzaak en agens. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan bewustheid van het vernietigde en niet vernietigde zijn?

Oorzaak.....: het Zelf heeft noch enig materiële oorzaak noch enig directe oorzaak (agens, middel). alsook kan het betekenen dat het Zelf niet de oorzaak of de doener van iets is.

Vernietigde.....: hiermee is bedoeld de wereld van verschijnselen die verdwijnt bij het verwerven van Kennis, en met niet vernietigde is bedoeld het eeuwig Zelf. Maar de duale bewustheid van het eeuwig Zelf en de verschijnselen is onmogelijk in het Absolute.

[Als alles het Zelf is kan er niets vernietigd worden; alleen het duale, onderscheidend denken dooft uit. Zie ook de volgende verzen en met name vers 7.11]

6.15 Het vernietigde en niet vernietigde zijn beide onecht. Het geborene en ongeboorene zijn beide onecht. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan het vergankelijke en onvergankelijke

zijn?

6.16 Het Zelf is de vernietiging van het mannelijke en het niet mannelijke. Het Zelf is de vernietiging van het vrouwelijke en niet vrouwelijke. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan bewustheid zijn van vreugde en ontbreken van vreugde?

Vernietiging.....: het Zelf is de ontkenning van.....etc.

Mannelijke.....: er is geen seksualiteit in het Zelf. De woorden mannelijk en vrouwelijk kunnen ook betekenen purusa (ziel) en prakrti (natuur).

6.17 Indien de Suprême vrij is van begoocheling en smart, twijfel en verdriet, indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan “ik” en “mijn” zijn?

6.18 De Suprême is de vernietiging van deugd en ondeugd. Het is de vernietiging van gebondenheid en vrijheid van gebondenheid. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan hier enig bewustheid van smart en ontbreken van smart zijn?

6.19 Er bestaat geen onderscheid van offeraar en offer. Geen onderscheid van vuur en het verbrande bestaat er. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan vrucht van arbeid zijn?

Offeraar.....: gerefereerd wordt naar het vuurritueel waarbij de priester offers verricht in het heilig vuur voor het bekomen van aardse of hemelse oogmerken. Zulk een ritueel heeft niets te maken met het suprême Zelf.

[Zie echter ook de annotatie bij vers 1.56 m.b.t. Bhagavad Gita]

6.20 Het Zelf is waarlijk vrij van smart en ontbreken van smart. Het Zelf is vrij van trots en ontbreken van trots. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er dan bewustheid van gehechtheid en onthechtheid zijn?

6.21 Er bestaat geen onbestendig iets als begoocheling en vrijheid daarvan. Er bestaat geen onbestendig iets als hebzucht en vrijheid daarvan. Indien er slechts één ondeelbare, alomvattende Absolute is, hoe kan er bewustheid van onderscheid en ontbreken van onderscheid zijn?

Onderscheid.....: tussen het Werkelijke en het onwerkelijke.

6.22 Nimmer is er om het even een “u” of “ik”. Het onderscheid van familie of ras is onjuist. Ik ben inderdaad de Absolute en de suprême Waarheid. Hoe zou ik in dat geval enig eerbetoen kunnen doen?

Eerbetoen : eerbetoen impliceert op zijn minst dualiteit.

6.23 Het Zelf is dat waarin het onderscheid van leraar en leerling verdwijnt en waarin de opvatting van lering ook verdwijnt. Ik ben inderdaad de Absolute en de suprême Waarheid. Hoe zou ik in dat geval enig eerbetoen kunnen doen?

[Zie ook annotatie bij 7.5]

6.24 Er is geen denkbeeldige opdeling in lichamen. Er is geen denkbeeldige opdeling in werelden. Ik ben inderdaad de Absolute en de suprême Waarheid. Hoe zou ik in dat geval enig eerbetoen kunnen doen?

Lichamen : de ziel in de toestand van onwetendheid wordt beschouwd met drie lichamen begiftigd te zijn – grof, subtiel en causaal [oorzakelijk]. Eveneens kan de lichamen van de verschillende soorten van wezens, natuurlijk en bovennatuurlijk, bedoeld zijn.

6.25 Het Zelf, nimmer begiftigd met hartstocht of ontbreken ervan, is waarlijk smetteloos, onbeweeglijk en zuiver. Ik ben inderdaad de Absolute en de suprême Waarheid. Hoe zou ik in dat geval enig eerbetoen kunnen doen?

6.26 Er bestaat geen onderscheid zoals lichamelijk en onlichamelijk, noch is

het waar dat er onjuist handelen is. Ik ben inderdaad de Absolute en suprême Waarheid. Hoe zou ik in dat geval enig eerbeton kunnen doen?

Waar.....: denken dat onjuist handelen (zoals onjuist begrip, illusie, of enig handelen behorend tot het relatieve leven) bestaat, is slechts mogelijk in een relatief bestaan en onwetendheid. Zulk een conclusie is daarom onjuist.

6.27 Waar men niets weet, daar is waarlijk geen verwoording . De suprême en vrije Avadhuta, zuiver van gedachten, verzonken in bewustheid van het aldoordringende Wezen, babbelt over de Waarheid.

[Zie annotatie bij vers 5.32]

HOOFDSTUK ZEVEN

- 7.1 De Avadhuta, naakt of bedekt door een gelapt kleed van op straat geraapte voden, volgt het pad verstoken van deugd en ondeugd en huist in een leeg verblijf, verzonken in het zuiver, smetteloos, aldoordringend Wezen.

Verstoken.....: omdat hij nu beseft dat hij het transcendentale, absolute Wezen is, voorbij alle regels en handelingen van het relatieve leven.

Smetteloos : vrij van alle eigenschappen die het Zelf als beperkt, onwetend en onzuiver doen schijnen.

[Avadhuta : zie 3de annotatie bij vers 4.25]

- 7.2 De Avadhuta - gelouterd door de Waarheid - beoogt geen vormloos doel noch dat met een vorm. Ontdaan zijnde van het juist en onjuist is hij daartoe geheel en al in staat. Hij is de absolute Waarheid, smetteloos en zuiver. Hoe kan de bevrijde zich betrekken in discussie en woordenwisseling?

Vorm.....: betekent bepalende eigenschap respectievelijk ontbreken van eigenschap. Maar zelfs ontbreken van eigenschappen kan niet toegeschreven worden aan het transcendentale Zelf, daar het ontbreken van eigenschappen het bestaan van eigenschappen impliceert.

Zich betrekken.....: discussie en woordenwisseling zijn alleen mogelijk wanneer men zelf onwetend is of betrokken in het onwetende, en de verlichte is geen van beide.

[Juist, onjuist... vgl stelling Spinoza over goed en kwaad. Zie vers 2.45 Ribhu Gita : er zijn geen paren van tegenstellingen.]

- 7.3 Vrij van het gevangen zitten in de strikken van hoop en verstoken van zuiverende ceremonies, is de Avadhuta immer verzonken in het Absolute. Aldus, alles te hebben verzaakt, is hij de Waarheid, zuiver en smetteloos.

Zuiverende.....: voorschriften van zuivering van lichaam en geest, nageleefd door orthodoxen als onderdeel van religieuze discipline. De bevrijde behoeft deze niet en staat daar boven.

- 7.4 Hoe kan er hier enig discussie zijn over lichaam en bevrijding van het lichaam, over gebonden en ongebonden zijn? Hier is de Waarheid Zelve in Zijn uit zichzelf natuurlijke vorm – zuiver, onbeweeglijk als de ruimte.
- 7.5 Waar de Waarheid is gekend, hoe kan daar vorm of vormloosheid zijn? Waar daar de Suprême is, wiens vorm als de ruimte is, hoe is begrip van enig object mogelijk?

Hoe is begrip.....: de kenner, kennis en het gekende worden één in het transcendentale besef.

[Zie annotatie bij vers 1.1]

- 7.6 Het suprême Zelf is ondeelbaar, met vorm als de ruimte. Het is de Waarheid, zuiver en smetteloos. Aldus, hoe kan er hier verschil en geen verschil zijn, gebondenheid en vrijheid van gebondenheid, transformatie en verdeling?
- 7.7 Hier is louter de absolute Waarheid, ondeelbaar en het Al. Hoe kan er hier vereniging, scheiding, of openbloeien zijn? Indien er dus hier slechts de Suprême is, ondeelbaar en het Al, hoe kan er hier enige substantie of ontbreken van substantie zijn?

Openbloeien : het ego sterft bij het besef van de Waarheid.

Substantie : in een beperkte zin als verzameling van eigenschappen en

daarom behorend tot het relatieve vlak.

- 7.8 Hier is de absolute Waarheid, ondeelbaar en zuiver, smetteloos en het Al, met een vorm als de ruimte. Aldus, hoe kan er hier samengaan en uiteengaan zijn? Hoe, waarlijk, kan er hier enige vreugde of ophouden van vreugde zijn?

Vreugde : verheugenis van het relatieve leven.

- 7.9 De Avadhuta is een yogi verstoken van eenheid en gescheidenheid. Hij is genierter, verstoken van genieten en ontbreken van genieten. Aldus dwaalt hij ontspannen rond, vervuld van de spontane vreugde van zijn eigen geest.

Genieten.....: genieten van het relatieve leven. Ontbreken hiervan zou impliceren zelfbeheersing en zelfverloochening. De verlichte is voorbij beide.

[Eenheid.....:vertaling Kanno Mal aangehouden; zie ook vers 1.15]

- 7.10 Indien de yogi aldoor betrokken is in kennis en begrip, in dualiteit en eenheid, hoe kan hij hier vrij zijn? Hoe kan hier een yogi natuurlijk en vrij zijn van gebondenheid? Hij is de genierter van het zuiver, smetteloos en aldoordringend Wezen.

- 7.11 Het Zelf is Vernietiging, verstoken van het vernietigde en niet vernietigde. Het Zelf is het Goedgunstig Moment, verstoken van het goedgunstig en ongunstig moment. Aldus, hoe kan er hier substantie zijn en ontbreken daarvan? De Waarheid die aldoordringend is heeft de vorm van de ruimte.

Vernietiging : ontkenning van alle relatieve verschijnselen.

Vernietigde.....: restanten van ontkende verschijnselen; niet vernietigde : nog bestaande verschijnselen. Vernietigde en niet vernietigde kan ook betekenen verschijnselen herleid tot de ongedifferentieerde vorm en verschijnselen in gedifferentieerde toestand, welke tezamen het universum vormen.

Goedgunstig.....: alhoewel de uitdrukking refereert naar tijd, is eeuwigheid werkelijk bedoeld. Het wordt goedgunstig genoemd omdat het eeuwig Zelf heilig is.

[Er wordt hier kennelijk geduid op het teniet doen van het ego op het geëigende niet door het zelf (ego) te bepalen moment (van Zelf-besef); zie ook vers 7.7 de annotatie bij openbloeien.

Een analoog gedachtegoed wordt terug gevonden in de toelichtingen van I.K.Taimni bij o.a. de aforismen 5 en 6 van de Pratyabhijna Hridayam.

Vgl. eveneens vers 1.1]

7.12 Voor altijd ontdaan van alles en één met het Zelf, is de Avadhuta het Al, vrij en verstoken van waarheid. Zo dus, hoe kan er hier leven en dood zijn, en hoe kan er enige voltooiing zijn door meditatie of het ontbreken van meditatie?

Verstoken.....: van relatieve waarheid.

Voltooiing.....: in de transcendentale toestand is meditatie niet mogelijk.

7.13 Dit al is magie, als een luchtspiegeling in de woestijn. Slechts het absolute Zelf, van ondeelbare en ondoorgrondelijke vorm, bestaat.

[Dit al : universum]

7.14 Tegenover alle dingen , van de toepassing van religieuze wetten en regels tot bevrijding, zijn wij volledig onverschillig. Hoe kunnen wij iets te maken hebben met gehechtheid of onthechting? Slechts de geleerde beeldt zich deze dingen in.

Toepassing.....: gerefereerd wordt naar het viervoudig gedachtegoed van het Hindoeïsme : dharma (inachtneming van religieuze wetten en plichten voor het welzijn nu en hierna); artha (verkrijgen van overvloed); kama (voldoening van gewettigde verlangens); en moksa (bevrijding).

Wij : de verlichten.

Geleerde : geleerd zonder spirituele ervaring.

7.15 Waar men niets weet, daar is waarlijk geen verwoording. De Avadhuta suprême en vrij, zuiver van gedachte, verzonken in de bewustheid van het aldoordringend Wezen, babbelt over de Waarheid.

HOOFDSTUK ACHT

- 8.1 Door mijn pelgrimage tot U is door mij Uw alom tegenwoordigheid tenietgedaan. Door mijn meditatie is Uw transcendentie van de geest tenietgedaan. Door Uw lof te zingen heb ik Uw transcendentie van spraak tenietgedaan. Vergeef mij immer deze drie zonden.

Pelgrimage : naar Uw schrijnen, tempels en heilige plaatsen.

Alom tegenwoordigheid.....: veronderstellen, zoals pelgrimage doet, dat de Goddelijke Aanwezigheid bijzonder bestaande is in zekere schrijnen en tempels, is ontkennen dat God gelijkelijk overal aanwezig is.

Transcendentie.....: in meditatie wordt God in de geest geschouwd, daardoor tot een mentaal begrip, waar God voorbij de geest is. De lof van God zingen impliceert dat God binnen het bereik van spreken valt, waar Hij er voorbij is.

- 8.2 Een wijze is iemand wiens geest onberoerd is door lusten, die zichzelf beheerst, zachtaardig en zuiver is, niets bezit, die gelijkmoedig is, gematigd in eten, rustig en standvastig en zijn toevlucht tot Mij genomen heeft.

Gelijkmoedig : tegenover alle relatieve dingen en toestanden.

Mij : het Zelf.

- 8.3 De wijze is waakzaam en doortastend, heeft een diepzinnige geest, en heeft de zes bindingen overwonnen; hij is niet trots, maar geeft de eer aan

anderen, hij is sterk, vriendelijk tegen iedereen, meedogend en wijs.

Zes.....: zes passies: wellust, boosheid, hebzucht, dweperij, trots en afgunst.

8.4 De wijze is barmhartig, niet gewelddadig en verdraagzaam. Hij is goedhartig en de essentie van waarheid; hij is tegenover allen dezelfde en weldadig.

8.5 Het teken van een avadhuta behoort alle gezegenden bekend te zijn, door hen die de waarheid van de betekenis van de letters van de Veda's kennen en hen die de Veda en Vedanta onderrichten.

8.6 De betekenis van de letter “a” is dat de avadhuta vrij is van binding aan verlangens, zuiver is in het begin, midden en eind, en immer vertoeft in vreugde.

8.7 De lettergreep “va” is een aanduiding van hem die aan alle verlangens verzaakt heeft, wiens spraak heilzaam is, en die verblijft in het heden.

Verblijft.....: omdat hij vrij is van de gevolgen van voorbije ervaringen en niet toegeeft aan verlangens en verwachtingen, en daarom vrij is van de toekomst.

8.8 De lettergreep “dhu” is het teken van hem wiens ledematen grijs van het stof zijn, wiens geest gezuiverd is, die vrij is van alle aandoeningen en bevrijd van beoefening van aandacht en meditatie.

Ledematen.....: hem maakt het niet uit waar hij zit of slaapt.

Bevrijd.....: al dergelijke spirituele oefeningen impliceren onwetendheid en gebondenheid, maar hij is vrij en verlicht.

8.9 De lettergreep “ta” is tekenend voor hem bij wie de gedachte van Waarheid

standvastig is, die verstoken is van alle denken en inspanningen, en die vrij is van onwetendheid en egoïsme.

Denken.....: d.w.z. de Waarheid is ten volle beseft.

8.10 Deze Gita of Lied is samengesteld door Dattatreya Avadhuta die de belichaming van zaligheid is. Eenieder die het leest of hoort wordt nimmer wedergeboren.

Eenieder.....: die het Zelf beseft heeft wordt niet wedergeboren.

En het sprak tegen mij en zei:

“IK BEN JOU
EN JIJ BENT MIJ;
EN WAAR JIJ BENT,
DAAR BEN IK.
IN ALLES BEN IK GEZAAID
EN JE VERGAART MIJ WAAR JE MAAR WILT.
ALS JE MIJ ECHTER VERGAART,
VERGAAR JE JEZELF!”

(Evangelie van Eva)